

publicitat en este ple. La qual crec que és una gran notícia que ens devem alegrar tots, sobretot el sector cítricola.

Compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, senyora Raquel Tamarit Iranzo, per a retre compte de les línies generals i estratègiques en matèria educativa, cultural i esportiva per als mesos vinents, sol·licitada a petició pròpia (RE número 54.826), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos per a explicar la política que durà a terme en les matèries de la seua conselleria fins al final de la legislatura (RE número 54.752), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria (RE número 54.809) i a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana per a explicar i informar sobre les mesures que durà a terme com a nova titular de la conselleria (RE número 54.840)

El senyor president:

Passem al següent punt de l'ordre del dia. Donem la benvinguda a la consellera d'Educació, Cultura i Esport perquè substancie esta compareixença, que s'acumula les compareixences demanades pel Grup Parlamentari Ciudadanos, registre d'entrada 54.752; Grup Parlamentari Popular, registre d'entrada 54.809, i Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, registre d'entrada 54.840.

Coneixen vostés el procediment i la consellera disposarà entre este primer torn i el següent d'uns cinquanta-cinc minuts, tot i que d'una manera oberta, perquè és una conselleria molt ampla, molt extensa. Li donem la paraula... Té la paraula l'honorable consellera Raquel Tamarit.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyories i portaveus d'Educació, Cultura i Esport dels distints grups parlamentaris. Especialment a tots aquells que des de distints grups polítics trobareu un momentet la setmana passada per a saludar-me i presentar-vos en el meu primer dia en este parlament.

Em vaig sentir veritablement acollida i espere que eixe tarannà de cordialitat i cortesia parlamentària siga palpable hui i el que resta de legislatura.

També vull agrair la seua assistència a la vicepresidenta, gràcies per acompanyar-me, i a l'equip de la conselleria d'educació, directors i directores generals i molt especialment, als dos secretaris autonòmics i a la sotssecretària.

A Miguel Soler, gràcies per estar ahí i acompanyar-me en tot allò que encara ens queda per viure. No només és un plaer comptar amb tu, sinó també un privilegi. De segur que esta nova etapa seguirem sent un exemple de mestissatge i convivència entre projectes polítics distints, però amb un objectiu únic: la millora de la vida de la comunitat educativa en el seu conjunt.

A Ximo López, nou secretari autonòmic de Cultura i Esport, gràcies per acceptar el repte de fer-me el relleu en esta etapa al capdavant de la secretaria autonòmica. No tinc cap dubte que la gestionaràs de l'única manera en què saps treballar: diligència, serietat, professionalitat i dedicació.

I a Eva Coscollá, moltes gràcies per estar sempre. Eres el coret que fa funcionar esta conselleria.

Hui comparec davant de vostés en qualitat de consellera d'Educació, Cultura i Esport de la Generalitat per a abordar algunes de les que seran les línies estratègiques d'esta conselleria amb el rumb fixat fins al final de la legislatura i, òbviament, per a respondre en la mesura del possible tots els dubtes que em plantegen.

Jo diria que esta ha estat una legislatura, com a mínim, convulsa: DANA, pandèmia, guerra en Europa. Una legislatura en la qual hem viscut totes les situacions possibles que espantarien qualsevol gestor de la cosa pública, però que hem tractat de gestionar amb diligència, professionalitat, transparència i molta sensibilitat i dedicació a tots els sectors als quals afecten les nostres competències.

Faré una breu retrospectiva a l'evolució d'esta conselleria durant el govern del Botànic i, sobretot, em centraré en exposar quina és la situació actual i quins objectius tenim a futur en esta conselleria.

En altres compareixences similars s'ha parlat de l'herència i dels avanços d'este govern per tal de millorar la vida de les persones. Ja em disculparan si estan vostés cansades de parlar d'herències, però jo no sé menys, i és que és molt el que hem avançat.

La diferència amb l'anterior conseller és que jo no he heretat esta conselleria d'una gestió aliena, sinó de la diligent i magnífica gestió botànica de Vicent Marzà. *(Aplaudiments)*

Més d'onze mil docents nous a les nostres aules amb menys alumnat, el que al seu temps ha fet possible una important baixada de ràtios a les escoles; dels 16.500 alumnes amb llibres gratuïts en 2015 hem passat a 445.000 en l'actualitat; hem escolaritzat 6.300 alumnes més en l'educació 0-3, tot i que en naixen més, i més de mil milions d'euros ja delegats en els ajuntaments per a la millora d'infraestructures educatives a través del pla Edificant.

I els avanços en Cultura i Esport no es quedem darrere, amb un augment del 140% a l'esport federat des que arribà el Botànic i amb les contractacions laborals artístiques quatre vegades superiors des de l'inici Botànic.

Per tant, he de reconèixer que l'herència rebuda des de la qual partisc m'encoratja per seguir transformant l'educació, la cultura i l'esport ací al País Valencià.

Entrant en matèria, començaré parlant de les àrees de Cultura i Esport, que he gestionat els tres últims anys como secretària autonòmica i que conec amb major profunditat.

La cultura, en qualsevol de les seues modalitats, és, sense cap mena de dubte, una ferramenta indispensable per a fer a les societats avançar de forma autònoma, democràtica i crítica amb allò que les envolta.

La cultura, junt amb l'educació, són pilars fonamentals perquè la ciutadania desenvolupe el pensament crític necessari per a donar-se cap a quin futur vol avançar i quines estructures o normes establertes vol sacsejar per tal d'escriure el seu propi futur. Condicions que per al Botànic resulten fonamentals. I és que creguem fermament en els valors democràtics i aquestos són impossibles si no passen per un veritable foment de la cultura.

Malgrat la importància de la cultura per a la nostra societat, hem de reconèixer que els sectors vinculats a ella i els professionals que s'hi dediquen viuen massa voltes en un clima d'incertesa laboral persistent, quasi endèmic, de la professió, per no parlar en molts casos de la precarietat laboral vinculat als contractes artístics, que fan que la vocació artística es convertisca en una batalla permanent per la supervivència.

En la Generalitat som ben conscients d'eixa realitat, i és reconeguent-la i mirant-la als ulls com podem canviar-la i avançar cap a un model digne, tant per a les persones usuàries com per a les que es deixen la pell en carrers, escenaris, editorials...

Esta ambició per dignificar la indústria cultural passa necessàriament pel seu impuls i projecció nacional, estatal i internacional. Un treball que no es pot fer de manera improvisada, sinó de forma mesurada, estratègica i amb una clara visió del futur a què volem arribar.

I creguem sincerament que esta aposta està donant els seus fruits. No debades estem ja desenvolupant accions del pla «Cultura per a la recuperació», que, com saben vostés, es sustenta en tres línies: per una banda, racionalitzar i ampliar els recursos que destinem a l'acció cultural; potenciar la professionalització dels i les agents culturals i creatives, i realitzar accions per a ampliar la xarxa de suport al desenvolupament cultural.

Racionalitzem i ampliem recursos amb l'increment del 300% durant el govern del Botànic a ajudes al sector del llibre, beneficiant-se editorials, però també xicotetes llibreries de barri, que ara estan tornant a obrir després d'anys on les grans superfícies les van abocar al tancament.

L'increment de les ajudes a les arts escèniques, a la producció audiovisual o la música i la cultura popular per part de l'IVC, que només en este exercici creixen entre un 15% i un 30%.

Respecte a les accions, ja se n'han desenvolupat un bon nombre, com són la posada en marxa del laboratori de cooperació cultural; el reforç del programa de residències artístiques del consorci de museus; la redacció del pla de creació, formació i desenvolupament de públics de la cultura.

I no oblidem que la cultura també és patrimoni. Inversions que es fan visibles de nord a sud del país, des de la rehabilitació del santuari de Penyagolosa, la posada en valor del monestir de Santa Maria de la Valldigna en col·laboració amb la mancomunitat o la negociació per a l'adquisició del cinema Ideal d'Alacant, que tant de bo puguem fer efectiva.

Però tots estos canvis no es detenen i hem de posar rumb a la recta final de la legislatura amb projectes ambiciosos que impulsen la cultura al nostre país.

Fins ara ens hem centrat en millorar infraestructures culturals als municipis: ampliar seus museístiques, dignificar-les, descentralitzar-les. Ara volem donar un pas més en la dignificació laboral del treball dels professionals de la cultura, la descentralització de l'activitat cultural i la preservació de la nostra cultura pròpia com a poble.

En este sentit, els vull anunciar quatre qüestions que volem desenvolupar en els mesos vinents.

En primer lloc, pel que fa al foment de l'estabilitat i dignificació laboral de les persones que treballen als sectors culturals, reduint la temporalitat i precarietat i buscant noves eines de protecció laboral, des de la Generalitat volem impulsar una cimera estatal per l'estabilitat i dignificació laboral dels treballadors i treballadores de la cultura.

En este sentit, buscarem la col·laboració dels ministeris de cultura i treball per compartir experiències estatals i internacionals que milloren la situació laboral d'estos professionals. Esta mateixa setmana, buscaré iniciar contacte tant amb el ministre Miquel Iceta com amb la vicepresidenta i ministra Yolanda Díaz per poder-ho fer possible.

Pel que fa a la descentralització cultural, seguim desenvolupant el pla cultural amb diverses accions dirigides a la descentralització, com els deia, com el contracte amb la cultura o la formació a través de les universitats públiques valencianes, dels professionals que ja exercixen com a agents culturals, una formació feta a mida, dissenyada per als sectors i amb els sectors.

També vull anunciar que en el que resta de legislatura posarem en marxa una aula didàctica de cultura popular oberta a tota la ciutadania valenciana, on podran tindre accés a tot un repositori de cançons i músiques del nostre territori, algunes recollides únicament en format sonor i que formen part de la tradició musical valenciana transmesa oralment de generació en generació. Este espai, per al qual estem valorant diverses ubicacions, tenim clar que radicarà en la comarca de la Costera i que de segur es convertirà en un dels punts de trobada més importants en la preservació, investigació i consulta de les arrels culturals i del folklore valencià. A més, posarem també en marxa l'aula didàctica de cultura popular i contemporània Enric Valor, a la qual ja ens vam comprometre amb l'Ajuntament de Castalla, i ara estem buscant un espai municipal on puguem desenvolupar els continguts.

En este sentit, ja s'ha establert una data de reunió entre la Direcció General d'Innovació Educativa i l'Ajuntament per al proper dia 8 de juny. Dos accions que, amb la declaració de l'Any Berlanga en el 2021 o de l'Any Fuster en este 2022, incidixen en la dignificació i impuls de les figures pròpies de la cultura en clau valenciana.

Finalment, i com a mesura de protecció del nostre patrimoni, vull transmetre la sensibilitat d'esta consellera i d'esta conselleria amb les entitats falleres que s'han dirigit a l'administració autonòmica. Moltes juntes, federacions, comissions, i sectors vinculats al món faller, reclamen un espai de coordinació autonòmic per a la salvaguarda del patrimoni de la humanitat per la UNESCO de la festa de les Falles. Cal recordar que molts municipis del nostre territori planten falla i fan falla, des de Benicarló a Elda, passant

òbviament per València. Tots ells fan patrimoni UNESCO, i és la meua voluntat la constitució d'una mesa de coordinació autonòmica del Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat de les festes de les Falles.

En definitiva, en estos mesos voran una política cultural que seguirà mirant a la producció pròpia, al foment de la contractació artística, a la internacionalització i dinamització de la indústria cultural, una política cultural que posarà el focus en la dignificació laboral dels seus treballadors i treballadores, també dels tècnics, no els oblidem. Però, també voran propostes que aprofundiran en la necessària descentralització de l'activitat cultural amb una mirada municipalista i que faça també els xicotets i mitjans municipis protagonistes de la revolució cultural que volem liderar.

Passe a parlar d'esport. Com saben, el foment de l'activitat esportiva i els hàbits de vida saludables han sigut un eix fonamental de la gestió d'esta conselleria durant els últims anys. Bons exemples d'això són, des del punt de vista de la visibilitat de l'esport al nostre territori, els diferents esdeveniments internacionals realitzats. No són els grans esdeveniments del passat, però sí esdeveniments d'un gran calat i transformació social per al món esportiu. Alguns exemples són: el primer mundial d'handbol femení, que va tindre lloc l'any passat a Torreveija; l'Eurobasket femení, també en 2021; l'Open Ciutat de València de tennis femení; la Mediterrània Epic, a les comarques de Castelló; els campionats d'Europa de triatló i paratriatló a la Marina de València, que reuneix representació de triatletes i paratriatletes de tot el continent; o la nostra anunciada participació als Gay Games, que tindrà lloc a la ciutat de València en 2026, convertint la nostra terra en un autèntic referent a nivell mundial en visibilitat i diversitat en l'esport.

Com veuran, amb una gran presència de l'esport femení, i és que l'augment de vora un 40% de llicències federatives femenines en esports tradicionalment masculins no és gratuït, sinó que ve de l'esforç per la igualtat en l'esport d'esta administració i per fer visibles les nostres esportistes.

Actualment, jo destacaria la llei de professions de l'esport que tenen en les seues mans des de la setmana passada, una llei que, sense cap mena de dubte, atorgarà drets i deures tant als professionals de l'esport com als usuaris i usuàries, protegint-los i donant-los seguretat a les persones que treballen o reben serveis esportius.

També estem realitzant importants inversions en este exercici, com ara el camp de rugbi i la rehabilitació de residències per a esportistes o la segona fase de reparació de la piscina del Complex Esportiu de Xest, les obres de reparació de l'Escola de Vela de Borriana i Benicàssim, o la posada en funcionament de la goleta *Tirant Primer*, una embarcació que va estar abandonada, trobada quasi en situació de ruïna, i en la que hem invertit vora mig milió d'euros perquè torne a navegar, i que ja està al servei de les valencianes i els valencians, de la investigació científica, i en col·laboració amb entitats com l'Oceanogràfic realitzant tasques de solta d'exemplars que s'han recuperat en les seues piscines.

Respecte al futur, seguirem apostant pel suport a les federacions esportives com fins al moment, amb un augment d'inversió més que considerable. Recordem que en este exercici hem augmentat totes les partides destinades

al suport de federacions esportives, clubs esportius, al programa Hospiesport, o al programa de tecnificació esportiva. A més, esperem poder posar en marxa, abans que finalitze este exercici, la inspecció educativa per a perseguir les males pràctiques de l'activitat esportiva.

M'agradaria contar-vos tres coses importants en matèria esportiva: la primera, la constitució del comitè d'esport universitari, una tasca pendent que es deriva del mandat de la Llei de l'esport i l'activitat física i que esperem posar en marxa ben prompte; la segona, la consolidació de la recepta esportiva com a eina de promoció de la salut a través de l'esport i l'activitat física; i, finalment, i per als amants de la pilota, vull anunciar que estem en converses, junt amb altres membres del Consell, per a la compra per part de la Generalitat Valenciana de l'anomenada catedral de la pilota, el Trinquet de Pelayo de València. (*Aplaudiments*)

Ara, entraré a parlar de les competències que, com saben, ocupen una major part del pressupost de la conselleria, la major eina de transformació social, econòmica i generadora de benestar que pot tindre un país: l'educació.

Com saben, actualment gestionem el major pressupost destinat a l'educació en la història de la Generalitat Valenciana, amb la major plantilla de personal docent de la història, tot i tenir més xiquets i xiquetes escolaritzats. Això també ha fet possible la baixada de ràtios massiva que es perpetua any a any, i ens permet mantindre obertes unitats, tot i la baixada en la matriculació. Un bon resum, tot i comptar amb uns quaranta mil alumnes menys al sistema respecte al 2015, tenim 2.700 unitats educatives més. A més, any a any augmentem la inversió en innovació educativa, 165.000 euros destinats a convocatòries de projectes d'innovació i un milió d'inversió en el nou centre d'innovació educativa i tecnologies per a la renovació pedagògica que s'ubicarà a l'UJI.

En breu em detindré a parlar del que ha passat dins les aules, però, como saben, no només ha hagut una revolució respecte a la qualitat educativa en l'educació de les nostres filles i fills, qualitat educativa també és, senyories, la dignificació laboral del personal docent. I no vull avançar sense dedicar un minut a esta qüestió, i és que tractar amb dignitat i no amb retallades a les persones que tenen l'encomanda d'educar les futures generacions és també invertir en qualitat educativa.

En eixe sentit, en estos anys del Botànic hem recuperat el pagament a juliol i agost al personal interí, l'ampliació del permís de paternitat, el pagament dels sexennis, el retorn als centres de primària del tutor o tutora generalista, la reducció de l'horari lectiu dels docents de secundària a dènou hores per tal que puguen atendre millor les tasques de coordinació educativa, a més d'un tarannà d'acords amb els i les representants sindicals del personal docent cada curs. A més d'açò, cal destacar l'estabilització de les plantilles docents de 3.500 professionals l'any passat i de 1.200 places el present curs per al cos d'infantil i primària, això pel que fa a les oposicions de lliure accés; pel que fa a processos de consolidació del personal interí, este mateix mes de maig vam traslladar als sindicats la intenció de consolidar més de nou mil places, és a dir, una plantilla més gran, amb més drets i laboralment més estable.

A més, vull informar-los que actualment estem ja estudiant com implementar mesures que ajuden a la reducció de la burocràcia i els informes que ha de realitzar el personal docent. Estes mesures es materialitzaran ja en les instruccions d'inici del curs 2022-2023, i posteriorment en un nou decret que substituirà el que hui per hui està vigent, que ho està des de 1992. Som ben conscients que esta és una qüestió que preocupa al professorat i que els resta temps per a poder realitzar altres tasques al servei del nostre alumnat.

En tot cas, sí que vull transmetre que este ingent treball no és un capritx de l'administració ni és debades, és gràcies a tota eixa acurada informació que ens arriba de cada aula, de cada centre, que podem incidir amb polítiques més concretes per millorar la qualitat de l'educació.

Però, tornem a la revolució educativa dins de les aules i, com si es tractara d'una seva, doncs, ho faré capa a capa. Perquè les polítiques del Botànic en matèria educativa d'estos set anys no només s'han dedicat a incidir en una o dos qüestions, sinó que han impregnat tots i cadascun dels elements que formen el que en termes generals anomenem «escola». La primera capa, diríem, aquella que vegem més quan passem pel carrer, són les escoles, els instituts, els centres d'educació especial, els centres rurals agrupats, els centres integrats de Formació Professional, els conservatoris, tot un ventall de continents on el contingut és la transmissió de coneixements. Però, per molta qualitat que tinguen les metodologies educatives i personal que opera els centres, és essencial que els centres siguen dignes, accessibles, i a l'altura del que dins s'està produint.

Miren, quan el Botànic va arribar a este govern hi havia vint-i-set centres íntegrament en aules prefabricades que podem anomenar «cròniques». I quina és la diferència entre una aula prefabricada o barracó crònic i una aula prefabricada temporal? Doncs, és fàcil, la temporalitat. Posaré un clar exemple, si fem una obra integral a casa nostra, ho tomben tot a terra per millorar-la i tornar a una casa millor, jo entenc que això és una bona notícia. Malauradament, durant el temps que dure eixa obra haurem d'abandonar la casa i anar a una altra vivenda, siga d'algun familiar o de lloguer. És una situació ideal? No, però és millor que viure entre pols i runes. Per tant, és òptim que l'alumnat estiga en una aula prefabricada? No, però si una miqueta més enllà hi ha una escola velleta plena d'obres que estan convertint-la en una escola nova, jo crec que podem considerar un bon senyal.

Això que els acabe d'explicar és una aula prefabricada temporal, les úniques aules prefabricades que n'hi ha hui al País Valencià. (Aplaudiments) Tota aula prefabricada té un projecte en marxa que finalitzarà en breu o està en punt de finalitzar. I què passava abans? Que n'hi havia alumnat que durant lustres estudiava en barracons sense cap projecte en marxa, sense cap obra a uns metres més enllà, i el pitjor de tot, sense cap intenció de fer-ho. Fins i tot, s'ha donat el cas de mares i pares, i m'enrecorde de la meua amiga Núria, que van estudiar en prefabricades i que van matricular el seu fill o filla en les mateixes prefabricades, sense que cap projecte es posara en marxa. I això ja no passa.

Recorden eixos 27 centres, doncs, 20 ja estan construïts; dos començaren las classes a setembre; quatre el curs que ve; i una escoleta infantil, etapa no obligatòria, ha licitat ja el seu projecte d'obra. I este impuls a l'execució en

infraestructures és possible gràcies a l'existència del pla Edificant, el pla de col·laboració entre Generalitat i ajuntaments per a la construcció d'infraestructures educatives, que ha agafat un ritme òptim i està fent possible, any rere any, unes xifres d'execució històriques.

Parlem de xifres. Enfront de les xifres d'execució en 2014, que van ser de 20 milions, o les del 2015, que són un poquet millor, de 22, l'any 2021 vam executar més de cent quaranta-sis milions d'euros. I per situar una miqueta que passarà enguany, finals de maig de 2021, execució, 47 milions d'euros; finals de maig de 2022, execució, 60 milions d'euros, un 27% més. (Aplaudiments)

I, això, en un context socioeconòmic que està dificultant un creixement molt més exponencial. Tot i això, creixem respecte a l'any anterior.

I, com els deia, portem ja delegats més de de mil milions d'euros en el pla per a la millora, construcció i ampliació d'infraestructures educatives. Una mostra clara que no només vinguérem ací a convertir aules prefabricades en aules dignes, sinó que també hem vingut a dignificar els centres educatius públics ja existents.

La següent capa és la de l'admissió escolar, el procés d'accés i matriculació de xiquets i xiquetes a les distintes etapes. En este sentit, el canvi ha estat radical i la meua intenció és ser continuista en eixe sentit. I, en tot cas, incidir i profunditzar en les polítiques ja iniciades i consolidades per Vicent Marzá.

Des de la implantació dels districtes escolars, com a mesura de barrera a la segregació escolar, junt amb l'eliminació de punts discrecionals que podien atorgar els centres, la prohibició del cobrament de taxes o mensualitats per part d'alguns centres sostinguts amb fons públics, un nou sistema pel qual la matrícula d'un alumne amb germans o germanes genera places en eixe centre..., també vull posar en valor, des del punt de vista de la igualtat de gènere entre homes i dones, l'advertència de retirar els fons als centres sostinguts amb fons públics que segreguen l'alumnat per raó de sexe. (Aplaudiments)

Miren, per cosir societats equitatives cal conviure equitativament des de l'inici. Educar-se en igualtat i reconèixer les capacitats i habilitats d'uns i altres des de la convivència en l'aula. És per aquest motiu que no podem compartir pràctiques que fins ara la legislació no ens possibilitava frenar, però que amb el nou marc tenim la intenció d'aturar al nostre territori.

Seré molt clara: no em sembla bé la segregació. Així que qui vullga separar el seu fill o filla de l'altre gènere durant l'etapa escolar s'ho haurà de pagar. La meua conselleria no contribuirà ni amb un cèntim a eixa segregació. (Aplaudiments)

D'altra banda, vull remarcar la importància de les polítiques realitzades en l'escolarització de l'alumnat en l'etapa 0 a 3. Malgrat la davallada en natalitat hi ha escolaritzades en esta etapa més de sis mil xiquetes i xiquets respecte a 2015. Més de vint mil tindran opció de plaça gratuïta en aules públiques el curs vinent. I arribarem al 100% de l'alumnat de dos anys a través del bo infantil amb el qual aconseguirem la gratuïtat total d'esta etapa al nostre territori.

Per finalitzar la part destinada a l'admissió, vull recordar la implantació del nou sistema telemàtic d'admissió i matrícula escolar, *telematricula.es*, que cada any millora i fa més fàcil a les famílies el procés sense necessitat de desplaçar-se al centre.

En este sentit, cal remarcar que el resultat de la tramitació *online* enguany ha donat les mateixes, o millors encara, xifres que abans. Un 98 % dels i les alumnes estan escolaritzats en el centre que han triat les seues famílies com a primera o segona opció. I més del 99 % està escolaritzat en un centre elegit per les seues famílies.

Pel que fa a la cura i l'atenció de l'alumnat, especialment el que presenta necessitats educatives especials, el canvi ha estat de 180 graus. Un 54 % més d'inversió en personal docent. Més recursos personals i materials destinats al pla Previ i la instauració dels coordinadors i coordinadores d'igualtat i convivència, el que fa dels centres espais més amables i segurs per a l'alumnat.

Un 280 % d'augment pressupostari amb recursos del pla d'acció per a la millora; un 50 % més d'inversió en centres d'educació especial; un nou model d'orientació educativa, que ha augmentat en vora un 70 % els recursos de personal orientador als centres educatius, amb el qual tots els centres d'infantil i primària tenen un orientador o orientadora, una reivindicació històrica de centres educatius i famílies.

Això, junt a polítiques com les de la gratuïtat de llibres de text o l'augment de les beques menjador, fan de l'educació valenciana tot un exemple de motor per a la inclusió educativa. Un augment d'inversió que, com no podia ser d'altra manera, s'ha evidenciat en un notable descens de l'abandonament escolar primerenc.

Vam arribar a esta conselleria amb una de les xifres d'abandonament més preocupants de tot l'estat. En 2004, la taxa d'abandonament va ser del 23,4 %, 1,5 punts per damunt de la mitjana espanyola. En el 2021, l'abandonament escolar al País Valencià es va situar en un 12,8, quasi la meitat que la nostra entrada al govern. Però és que, a més, ja no estem per damunt de la mitjana estatal, sinó mig punt per baix.

Reduir l'abandonament va ser un compromís del Botànic que estem complint. Ara també el repte és cuidar dels i les joves i adolescents que hi ha a les aules. Després de la pandèmia, no cal que els ho explique, moltes persones joves s'han vist especialment afectades en una de les etapes més importants en el desenvolupament cap a l'edat adulta. Els confinaments, la pèrdua en molts casos d'éssers estimats i familiars, la falta de contacte amb els amics i amigues, amb els consegüents efectes en la socialització, així com la incertesa de futur o l'afectació econòmica de la pandèmia sobre les llars han tingut un efecte veritablement negatiu sobre la nostra joventut.

Malauradament, estes situacions han causat un augment de la tendència autolesiva entre les persones joves i adolescents. Una situació que no és pròpia d'ací, sinó que s'emmarca en una tendència global en el món occidental, però tot i això no anem a quedar-nos amb els braços creuats. Enfront d'esta realitat, volem desenvolupar noves accions i aturar esta trista tendència.

És per això que vull anunciar un nou pla per a l'empoderament de l'alumnat valencià. Este pla està desenvolupant-se amb psicòlogues expertes i eixirà a licitació en breu. La seua comesa serà intervenir en centres educatius per a la reducció dels comportaments autolesius i suïcides, però des d'un punt de vista positiu, fent conscient l'alumnat de com d'important és el seu paper en la societat, que totes i cadascuna de les persones en l'aula són imprescindibles.

D'altra banda, hem iniciat ja la recerca de fons per a iniciar este projecte que volem implantar de manera pionera. Com saben, cada vegada més entitats, com Save the Children o UNICEF, donen rellevància als seus informes sobre l'estat nutricional de l'alumnat més vulnerable. En moltes ocasions, el menjador escolar és l'única font d'alimentació saludable que alguns xiquets i xiquetes tenen durant la setmana.

És per això que, de cara al curs vinent, volem iniciar un projecte pilot en els centres educatius amb l'alumnat més vulnerable perquè puguen comptar també de manera gratuïta amb el que habitualment els valencians anomenem el plat més important del dia: el desdijuni.

És un projecte en el qual estem treballant des de la conselleria, a través de la Direcció General d'Innovació Educativa, i del qual espere poder donar més notícies ben prompte. De moment, volem avaluar els efectes d'esta mesura i la resposta de l'alumnat i les famílies a ella.

En tot cas, incidix en la dinàmica pròpia d'esta administració en els darrers danys, que consistix no solament en donar un servei de qualitat des del punt de vista educatiu, sinó un tracte més humà, de forma transversal, a totes les necessitats de l'alumnat.

Finalitzaré la meua intervenció parlant d'una de les àrees d'educació que més tenen a dir en el futur educatiu laboral i econòmic del nostre país. Les empreses ens demanen, cada vegada de forma més encarida, professionals laborals formats en diferents sectors de la indústria i l'activitat econòmica.

En una indústria on la digitalització juga un paper més protagonista, en un país com el nostre, on diversos sectors industrials han posat la mirada per a implantar-se, cal donar una resposta educativa a totes eixes necessitats. És en este sentit que la Formació Professional valenciana ha de jugar un paper ben important.

De fet, des de l'arribada del Botànic a la Generalitat, a la Formació Professional s'ha viscut un canvi radical. Només en el curs vinent comptarem amb 5.700 places noves de Formació Professional que se sumen a les 7.300 amb què va arrancar el present curs, i este augment es farà efectiu a través de 179 títols i 23 cursos de nova implantació.

Esta ampliació fa protagonistes alguns sectors amb enorme demanda laboral, com la informàtica, l'aeronàutica o el recentment aprovat grau superior en Disseny i Gestió de la Professió Gràfica.

Cal destacar també tres nous cursos d'especialització, el que anomenem màsters de l'FP, per la seua capacitat d'interés per a les empreses, com són el d'implementació i manteniment de xarxes 5G, el manteniment i seguretat de sistemes

en vehicles, híbrids i elèctrics, o el d'instal·lació i manteniment de sistemes connectats a internet.

Estos màsters tenen entre 300 i 720 hores de formació avançada i pretenen aprofundir i actualitzar la preparació de les persones titulades amb ferramentes que demana el mercat laboral en sectors estratègics. Part d'esta visió passa també per la distribució territorial de l'oferta, adaptada a la demanda i a les necessitats i interessos de la població. Però, per damunt de tot, dirigida a la creació d'ocupació digna de l'alumnat que es decidix per la Formació Professional.

S'han creat 19 consells territorials d'FP en què empreses, administració i agents socials del món laboral, amb una visió experta i adequada a la realitat, fan possible que valencianes i valencians no només comptem amb un dels sistemes de Formació Professional millor finançats de l'estat, sinó també amb un dels millors adaptats a la seua realitat. Prova evident d'esta aposta per la Formació Professional és la millor enquesta de qualitat que es pot fer: la resposta de l'alumnat. Dels vora huitanta mil alumnes en el curs 2014-2015 als més de cent mil en el curs 2021-2022; és a dir, un 21% més d'alumnat a l'FP que, tant de bo, quan finalitze el procés de matrícula siga encara superior.

Esta és, a grans trets, la visió general de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, el camí que ens ha portat fins ací de la mà del conseller Marzà, la situació, a hores d'ara, en este moment de recent traspàs de carteres. I algunes expectatives, ambicions a futur que espere de la mà dels dos secretaris autonòmics, la sotssecretària, les direccions generals i la resta de companyes de la conselleria i del sector públic i, com no, de la mà del Consell, poder tirar endavant en els mesos vinents.

Ara quede a la seua disposició per tal de poder tractar tots els temes que consideren amb la voluntat d'arribar a més consensos que confrontaments i deixant, en tot cas, com ja he expressat, les portes de la conselleria obertes a totes vostres per tal de millorar la vida dels xiquets i xiquetes, la cultura i l'esport al País Valencià.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Una vegada feta la primera intervenció, els correspon als grups parlamentaris fixar posició. En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Vox-Comunidad Valenciana, té la paraula la il·lustre diputada Llanos Massó.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, *consellera*. La felicito por su nombramiento, pero, después de escuchar, creo que no puedo felicitar a los valencianos.

Mal empezamos, consejera. En una de sus primeras declaraciones habló de que tenía dos objetivos entre los muchos que tiene. Uno, desarrollar la nueva Ley de educación y, otro, que no haya un niño al que le limiten y le digan hasta dónde puede llegar.

Le digo que empezamos mal porque esos dos objetivos son incompatibles, señora Tamarit. Porque esa ley que usted tiene como objetivo a desarrollar vulnera las libertades y derechos fundamentales de los españoles, en beneficio de una ley estatista que defiende un único modelo educativo, y una ley que hará que quien tenga recursos podrá elegir y, quien no, tendrá que vivir sometido al adoctrinamiento sectario del pensamiento único que ustedes quieren imponer a nuestros hijos. En realidad, eso ya estaba pasando en nuestra región, y esta nueva ley lo único que hace es darle cobertura legal a lo que su antecesor estaba haciendo con nuestra educación. Por cierto, un antecesor que espera agazapado en la tercera fila del hemicycle esperando asaltar el sillón de la señora Oltra cuando sea oportuno. *(Aplaudiments)*

Le digo que son incompatibles porque el desarrollo de esta nueva ley de educación va a terminar por destruir el único ascensor social que tienen los más desfavorecidos para labrarse un futuro. Por tanto, lamento decirle que, si desarrolla la nueva ley siguiendo la filosofía del ministerio y del anterior *conseller*, habrá muchos niños, de los de su segundo objetivo, a los que se limitará su futuro y a dónde pueden llegar con su esfuerzo.

Por tanto, en esta nueva etapa de la *conselleria* le pedimos que reconsidere la forma en que va a desarrollar la ley educativa y la dirija a compensar los destrozos que la ley nacional producirá. Le pedimos que revierta la intención del ministerio de imponer a nuestros hijos esa supuesta educación sexual, ideológica y sectaria, que ya están llevando a cabo, y que con esta nueva ley se hará de forma organizada, curricular y por ley. Le pedimos que compense en su desarrollo de la ley esta visión sesgada e incompleta de la historia, carente de todo rigor. Miren, por ejemplo, ya no correremos el riesgo de encontrar en los libros de texto a los fenicios y a las fenicias, a los romanos y a las romanas, a los visigodos y a las visigodas, porque la historia habrá desaparecido del currículum escolar. *(Aplaudiments)*

Nos ha contado muchas cosas, pero nosotros queremos plantearle algunos temas que preocupan a miles de familias valencianas, y le agradeceremos que, como ha dicho antes, pues vaya a responder a nuestras preguntas. Y hablando de recortes, de los que usted ha mencionado, ¿qué pasará con los alumnos con dificultades específicas de aprendizaje? ¿Tendrá usted más sensibilidad con este tema que el anterior titular de la *conselleria*? ¿Qué ha pasado con los materiales que tenían los SPE? Materiales que no tienen las unidades de orientación educativa. Hay centros sin especialistas en pedagogía terapéutica, ¿va a solucionar el problema de falta de estos profesionales? ¿Qué pasa con los niños que por falta de recursos no van a ser cogidos a tiempo? Hay profesores de audición y lenguaje que están tratando a niños con otras discapacidades por mera vocación, no porque les corresponda.

Hasta ahora no ha habido recursos para estos temas, pero sí había para subvencionar a entidades separatistas que

atentan contra nuestra cultura y para imponer sí o sí una lengua. ¿Cambiará esto con usted, señora consejera?

Mire, además, según los expertos, ya lo hemos dicho otras veces, las personas con altas capacidades suponen un 2% de la población, eso supone que hay 17.000 alumnos valencianos con altas capacidades. Según los últimos datos, en nuestra región hay detectados algo más de 1.600, eso no llega al 0,20%. ¿Qué pasa con los otros 15.000 alumnos que no están detectados? 15.000 alumnos que están abocados al fracaso escolar. Pero, claro, viendo las leyes educativas que ustedes implantan, no podemos pensar otra cosa que ese sea su objetivo. Estos, como otros muchos problemas, solo necesitan voluntad y recursos para solucionarse, espero que voluntad tenga. ¿Y no le parece entonces que, en vez de regar con millones de euros la totalitaria imposición lingüística, debería solucionar los problemas de estos niños, señora consejera?

Otro tema que afecta a niños, familias y trabajadores es el de las escuelas infantiles. Hasta ahora, la política de la *conselleria* ha sido obviar las plazas disponibles en escuelas infantiles privadas y abrir nuevas aulas en centros públicos, condenando a la ruina y al cierre a esos centros y al paro a miles de trabajadoras. ¿Va a seguir usted la misma línea? Por cierto, la mayoría de los trabajadores que se están quedando sin trabajo con el cierre de las escuelas infantiles son mujeres.

Usted es mujer, ¿tiene pensado terminar con comportamientos –podríamos decir– machistas, que tratan a las chicas como incapaces para poder elegir qué quieren ser en el futuro? ¿Piensa seguir manteniendo la beca para dirigir a las chicas a estudios de determinados módulos de Formación Profesional? ¿No cree que está forzando a las chicas por un determinado itinerario a cambio de una ayuda? Deje que las chicas estudien lo que quieran, deje de tratarlas como inferiores, (*aplaudiments*) ya lo hizo el señor Marzá. Por favor, usted es mujer, consejera, deje de tratar a las niñas como si no supieran lo que quieren. Lo lógico es ayudar y becar a todo el que lo necesita, pero, bueno, suponer que ustedes van a hacer lo lógico es mucho suponer.

Vamos ahora con algunos temas que hasta hace poco tiempo, pues en realidad hasta la llegada de Vox, la *conselleria* consideraba debates cerrados, nos lo ha dicho muchas veces el señor Marzá. Pero nada más lejos de la realidad, nos siguen preocupando a nosotros y a cientos de miles de valencianos, como le dije antes. ¿Qué va a hacer su *conselleria* con los centros concertados, se acogerá al paraguas que le da la nueva ley para ir agotando los conciertos y no renovarlos? Hay miles de familias pendientes de ellos y, por desgracia, ya nos ha dicho algo que va a hacer, negarles las ayudas públicas a los centros de educación diferenciada. Mire, señora consejera, en relación con la educación y la educación diferenciada, la Sentencia 31/2018 del Tribunal Constitucional declara constitucional la educación diferenciada y no discriminatoria. Pero, claro, a ustedes lo que diga el constitucional ya sabemos que les da exactamente lo mismo.

Mire, por lo que podemos intuir, el desarrollo curricular de la LOMLOE que ustedes van a acometer se va a convertir en una losa de memoria democrática, de agenda climática y de ideología de género. Se inculcará sobre nuestros hijos,

incluso desde Educación Infantil. Ya le hicimos esta pregunta al anterior *conseller* y no tuvo la valentía de respondernos. ¿Va usted a responsabilizarse de los contenidos que se impartan en los centros escolares? Me gustaría que asumiera con valentía su responsabilidad, no como el anterior titular, y se responsabilice de lo que ocurre en los centros escolares.

Otro tema que se pretendía dar por cerrado es el tema de la imposición lingüística. Mire, solo por conocer sus prioridades, supongamos, ante un docente excepcional, sin la acreditación correspondiente de valenciano, y otro mediocre, pero con esa acreditación, ¿a cuál prefiere, consejera? Ya hemos hablado muchas veces de las políticas lingüísticas de la *conselleria* de educación, pero como regla general cada *conseller* tiene sus prioridades. Entonces, nos gustaría que nos confirmara algunas cosas, nos gustaría que nos confirmara si va a seguir con el recorte de libertades y la imposición lingüística implantada por el señor Marzá. O si, por el contrario, su talante es algo más democrático y le preocupa que haya alumnos exiliados lingüísticos, que se tengan que matricular en regiones vecinas para poder estudiar en español.

También nos gustaría saber su opinión sobre que los alumnos que solicitan la excepción del valenciano se les obligue a cursar asignaturas en valenciano, un despropósito. Al tiempo que también se les pide a los padres que firmen una declaración en la que reconocen que sus hijos, si ellos firman eso, van a estar en inferioridad de condiciones y va a tener repercusión en la educación de su hijo.

Comprenderá que desde mi grupo queremos conocer, en la medida de lo posible, su posicionamiento en ciertos temas que consideramos de importancia. Mire, hace unas semanas registramos unas preguntas que, como es obvio, aún no ha tenido tiempo de responder. Le voy a leer alguna, y aunque no espero que responda, porque hemos pedido la respuesta por escrito, sí nos gustaría que nos diera una opinión.

Mire, preguntábamos si se está negando a algunos centros a proporcionar a los alumnos que lo soliciten el enunciado de las pruebas de evaluación en español en asignaturas no lingüísticas que se imparten en valenciano. Como le hemos dicho, no esperamos la respuesta, solo su opinión, si fuera así.

Le preguntábamos también si se está negando a algunos alumnos realizar las pruebas de evaluación en español en asignaturas no lingüísticas que se imparten en valenciano. ¿Cuál es su opinión, si fuera así?

Y, por último, otra de las preguntas a las que hemos solicitado respuesta es si tiene constancia la *conselleria* de que en los criterios de evaluación se contempla perder dos puntos sobre diez de la nota si se responde en español en pruebas de evaluación en asignaturas no lingüísticas que se imparten en valenciano. Como en los casos anteriores, queríamos saber su opinión, si fuera así.

Y, para terminar, y puesto que estamos hablando de preguntas, ¿comparte la idea del anterior *conseller* de que «sin Valencia no hay independencia y sin violencia no hay independencia», señora consejera? ¿Y la afirmación de que «el estado español no es un estado democrático, y que no será el Tribunal Constitucional ni las leyes de España las que deban parar el proceso de soberanía de un pueblo, y que ya

sea legal o ilegal ha de hacerse»? Solo por curiosidad se lo pregunto.

Mire, *consellera*, no me queda otra cosa que decirle suerte, valor y al toro. Aunque, viniendo de Compromís, igual lo del toro no está muy bien visto.

Muchas gracias, *consellera*. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera de les Corts Valencianes, senyora Maria José Salvador Rubert*)

La senyora vicepresidenta primera:

És el torn del Grup Parlamentari Ciudadanos, i té la paraula la il·lustre diputada Mercedes Ventura.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Ventura Campos:

No quiero empezar mi intervención sin darle mi más sincera bienvenida, señora Tamarit. Le deseo suerte y, sobre todo, acierto en esta nueva etapa como *consellera*, así como también le deseo suerte al señor Marzà ante una nueva andadura política que nos tiene a todos expectantes.

Señora Tamarit, pues le deseo acierto ante la *conselleria*, que es vital, sabe que esta *conselleria* es vital para la construcción de un futuro próspero de los jóvenes y un futuro próspero para esta comunidad. La educación, como bien dijo Nelson Mandela, es el arma más poderosa para cambiar el mundo, pero yo añadiría que siempre desde el consenso y desde el diálogo, alejándonos de sectarismos que silencian parte de la sociedad.

Señora Tamarit, son muchos los retos que le deja el señor Marzà, aunque también tengo que decirle que son muchos los marrones, no le voy a engañar. Pero si usted cumple con lo que dijo en su primera intervención en este pleno, que dijo: «Les portes de la conselleria estarán obertes per a tots els que busquen consensos», pues le va a resultar mucho más fácil acertar en las políticas que vaya a impulsar. Queremos creer en sus palabras, porque considero que es una nueva etapa para usted, y que hay que modificar y hay que mejorar y hay que..., sobre todo, una cosa que ha faltado en esta *conselleria*, serían más consensos y más diálogos, según nos dice la comunidad educativa.

Espero que usted sea consciente de que aterriza en su nuevo cargo con un gran número de asuntos delicados que aún están pendientes. Aterriza en la *conselleria* que más quejas ha recibido por parte de los valencianos en el Síndic de Greuges, y con más causas judicializadas hasta este momento. Señora Tamarit, usted se pone al frente de una *conselleria* que ha menospreciado a la concertada, teniendo que acudir a los tribunales para defender sus derechos. Y con más de cincuenta sentencias judiciales estimadas, donde la justicia le ha dado la razón a la concertada, declarando de ilegales los recortes que han sufrido por parte del Botànic.

También se pone al frente de una *conselleria* que ha menospreciado la libertad educativa de las familias, ha menospreciado la libertad para poder elegir en qué centro educativo estudiar y en qué lengua poder estudiar.

Se pone al frente de una *conselleria* que ha entregado las llaves a las entidades que hacen los honores *als països catalans*.

Esta es su *conselleria*, sí, y me gustaría preguntarle, señora Tamarit, ¿va a seguir usted con la misma hoja de ruta que el señor Marzà o va a marcar la diferencia?

Por otro lado, espero que se haya puesto las pilas para tramitar el gran volumen de asuntos pendientes que le ha dejado el señor Marzà, entre ellos la aprobación de la nueva organización de las asignaturas que se deriva de esta nueva ley educativa, la LOMLOE. Y aviso a navegantes, señora Tamarit, estamos a menos de un mes de acabar o de finalizar el curso escolar y poco se sabe de esa nueva organización de las asignaturas. Bueno, sí, sabemos de algunas, que mañana ustedes tienen una reunión con la mesa sectorial en temas de primaria, pero ¿qué pasa con secundaria? ¿Qué pasa con Bachiller? ¿Qué esperan a publicar este decreto? Se lo digo porque esa incertidumbre está levantando ampollas entre los colectivos de los profesores por el temor de que ciertas asignaturas pierdan peso, como son los profesores de Música, de Dibujo y de Filosofía. Y tengo que pedirle que no deje esa tarea para publicar en el mes de agosto, como nos tenía acostumbrados el señor Marzà. Le pido que haga los deberes y que tome decisiones antes, y, sobre todo, que escuche a las diferentes sensibilidades.

Sabe que este tema va a traerle, y nos trae también, muchos dolores de cabeza, tanto a nosotros, a ustedes, pero, sobre todo, a los docentes y al alumnado. Y me gustaría preguntarle qué va pasar con estas asignaturas que han quedado relegadas por el gobierno del señor Sánchez. Es más, ¿qué hay de las asignaturas de Música, por ejemplo, en tercero de la ESO? Señora *consellera*, usted sabe que si por algo se caracteriza nuestra comunidad es por ser tierra de músicos y de la música, y si queremos seguir siéndolo, aunque el ministerio de educación y su LOMLOE consideren que la música es una asignatura de segunda, usted tiene que apostar, nosotros tenemos que apostar por ella.

Consellera, el tiempo apremia, y tanto nuestro profesorado como nuestro alumnado necesita certezas ya. Las mismas certezas que necesitan los centros de educación infantil, los centros de educación privados, que ven peligrar sus puestos de trabajo ante el desplome de la natalidad y el aumento de aulas de centros públicos. Y, sobre todo, porque ustedes no tienen en cuenta las plazas disponibles en estos centros. Me gustaría que me contestara en la réplica qué futuro les depara a estos centros educativos con usted al frente.

Y, bueno, qué decirle de la imposición lingüística. Qué decirle, que en esta comunidad venimos sufriendo esta imposición desde que entró el Botànic. Las familias quieren libertad para elegir el centro educativo al que quieren que vayan sus hijos, libertad para elegir en qué lengua quieren estudiar y, sobre todo, garantías en la neutralidad ideológica de los materiales didácticos utilizados en los centros educativos. Señora Tamarit, le pido que derogue, que derogue la ley del plurilingüismo que tantos quebraderos de cabeza

nos ha traído en esta comunidad. Que proponga una ley de consensos, una ley donde puedan convivir las diferentes lenguas cooficiales desde el respeto y desde la armonía, sin ningún tipo de imposición. Ante una nueva ley de consensos, Ciudadanos estará a su lado, Ciudadanos estará apoyándola. No queremos que ningún joven como, por ejemplo, Andy Costa vean vulnerados sus derechos por poder estudiar o ser evaluado en una lengua cooficial como es el castellano –esta pregunta ya se la haré mañana–. Pero también quiero decirle que no queremos que la elección de la lengua en la que quieran comunicarse los jóvenes sea un desencadenante en el acoso en las aulas. Le pido, por favor, que se aleje de esas políticas que generan este odio identitario.

Y también quiero decirle que me llama mucho la atención que usted haya hablado de dignificar la labor docente. Usted ha hablado de dignificar la labor docente, oiga, dignificar también es no echar a los docentes que no tienen la *capacitació* en *valencià*, y usted los ha echado, los han intentado echar. Y el reloj suena y tienen cuatro años para formarse, dudo que les hayan dado esa formación que nosotros solicitábamos.

Por otro lado, otra patata caliente son los orientadores. Desconozco si usted se ha reunido con ellos, pero sí que le invito a leer una intervención, una pregunta oral que le hice al señor *conseller* hace unas semanas sobre la problemática de los orientadores. Y así lo pusieron de manifiesto también en la plataforma SOS orientación, indicando que estos orientadores han esperado y están esperando que la Dirección General de Inclusión Educativa los reciba, y también la *conselleria*. Espero que usted coja el guante y los reciba.

Y me llama la atención que usted habla de que ha dado un giro de 180 grados en la orientación. Sí, pero está perdiendo el rumbo, porque existe un caos importantísimo dentro de los servicios de orientación por la eliminación de los SPE. Y le pido también, y se lo pido yo y se lo van a pedir todos los orientadores, que deroguen el decreto 72 y abra un proceso de diálogo que permita concretar un modelo mixto de orientación. La solución del caos que viven los orientadores, al igual que la responsabilidad de que el alumnado reciba la atención educativa y de calidad, es solo suya, y espero que tenga voluntad de mejorarla. Y espero que tenga voluntad de llevar también orientadores a los centros de la educación concertada.

Y no podemos olvidar el plan Edificant, ese plan para que los ayuntamientos se lleven las culpas y la *conselleria* se ponga las medallas de los poquitos centros que ha hecho. Y es que las actuaciones prioritarias que se anunciaron en el 2016 tengo que decirle que brillan por su ausencia. A principios del presente curso, seguían pendientes el 71% de las 124 que se prometieron. Oiga, no saquen tanto pecho. Hay una ineficacia tremenda y es difícil justificarlo, señora *consellera*, por muchas metáforas que usted haya querido utilizar. Y si no conseguimos arrancar ni con las actuaciones prometidas en el 2016, ¿cuándo calcula usted que podrá iniciar las que no se consideraban urgentes ya hace seis años?

Y ya en el ámbito cultural, también hay muchos asuntos pendientes, usted está al frente de esta área. Hay muchos asuntos pendientes y que deben ponerse sobre la mesa, y tengo que decirle que ya llega tarde. Nos preocupa especialmente la defensa y la protección de nuestras tradiciones, sobre todo las más arraigadas. Y también nuestras bandas

de música y escuelas de educandos, nuestro sector festivo, y con la promoción también de las Fallas, La Magdalena, las Hogueras... Nos preocupa la supervivencia de nuestros gremios, que tanto han sufrido en estos años de pandemia y que tan ignorados se han sentido por las políticas que se han llevado a cabo por este Consell.

Nos preocupa que la Comunidad Valenciana no tenga las infraestructuras museísticas que se merece. Nos preocupa el Museo de Bellas Artes, el IVAM. Nos preocupan las necesidades del personal del Palau de les Arts, los conflictos laborales, y también la subselección del IVAM. Nos preocupa que en este próximo año, el año Sorolla, se olviden de Sorolla, como se olvidaron el año pasado de Berlanga.

Y en el deporte, señora *consellera*, ¿quiere que le cuente lo que ha hecho este gobierno para potenciar el deporte? ¿Quiere saber la relevancia que le ha dado en esta legislatura? Ninguna, *consellera*. Aunque usted siga hablando de la herencia del Partido Popular, oiga, que llevan muchos años aquí, al frente del gobierno. Solo han destinado un insuficiente 0,7% del total del presupuesto de la *conselleria* a deporte, a pesar de haber sido declarada una actividad esencial. Y sí, señora, a mi grupo parlamentario le parece insuficiente, y no solo el porcentaje destinado, sino el grado de trabajo e iniciativas del Consell en materia deportiva.

Y ya finalizo. Si ya se lo comentó mi compañera Rosa, que lleva el tema de deporte, que han tardado demasiado a traer en esta cámara la ley de profesiones del deporte. Una ley esencial, no solamente para regular una profesión, sino para proteger al ciudadano y garantizar la calidad de los servicios deportivos como valor añadido.

Y, de verdad, señora Tamarit, no tengo más tiempo, pero que lamento de corazón darle esa bienvenida con este baño de realidad, que es el que es. Y, sinceramente, que no le dejamos casi ni margen para también adaptarse a este nuevo cargo.

Espero que tenga más aciertos y que vaya en pro del bienestar de todos los valencianos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

És el torn del Grup Parlamentari Popular, i té la paraula la il·lustre diputada Beatriz Gascó.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidenta.

Buenos días, *consellera*.

Antes que nada, quiero darle la enhorabuena por su designación. Le doy la enhorabuena por esa designación, pero,

sintiéndolo mucho, no le puedo desear éxito en esta etapa que empieza, porque el éxito de una *consellera* nacionalista en la *comunitat* supondría el fin de todo lo que creamos los valencianos: nuestras señas de identidad, (*aplaudiments*) nuestras raíces, un modelo de gestión eficaz y una educación plural y libre, basada en el talento y en el esfuerzo personal. Así que lo siento, pero no puedo fingir ni siquiera por cortesía parlamentaria.

No deseamos el éxito de los postulados catalanistas en la Comunidad Valenciana y, como hemos hecho hasta ahora, tumbaremos cada intento de querer convertir la Comunidad Valenciana en algo que no es. (*Aplaudiments*) No queremos ni oficinas que controlen cómo habla la gente, ni censos de buenos y malos valencianos, ni decretos de buenos y malos funcionarios, ni imposiciones lingüísticas en la educación, ni atentados a nuestras señas de identidad ni a nuestro Estatuto de autonomía. Y, por supuesto, nada de renegar del himno de España, *consellera*, que sonará bien alto cada vez que podamos ponérselo, que no tenga ninguna duda de ello. (*Aplaudiments*) Creo que es bueno que sepa desde el principio que nos va a tener enfrente en todas y cada una de sus ocurrencias nacionalistas.

Y antes de entrar en materia, le voy a hacer un ruego, y es que nos diga la verdad, no creo que sea mucho pedir. Porque venir aquí con grandes discursos, que poco o nada tienen que ver con la realidad, creo que no va a servir de nada, ni a usted, ni a este hemisiciclo, ni a los valencianos. Mire, usted, por lo que ha dicho, está encantada con la herencia que le ha dejado el señor Marzà, que ha preferido no estar aquí, no sé muy bien por qué. A lo mejor, después de mi intervención, lo entiende; a lo mejor, después de mi intervención, lo entiende. Hace tres años él dijo, nada más y nada menos, que en cultura quería hacer «un cambio de paradigma cultural y así contribuir a cambiar el modelo productivo de la comunidad». Catalanismos aparte, ¿dónde está el cambio de paradigma, después de escucharla a usted esta tarde aquí? ¿Dónde está el cambio de modelo productivo?

Se lo voy a intentar preguntar de otra forma: ¿cómo pretenden cambiar nada con una ausencia total de gestión de iniciativas culturales, señora *consellera*? Ningún hito significativo, significativo, ni en patrimonio ni en infraestructuras culturales, ninguno. Todas las infraestructuras culturales son las que se dejó hechas el Partido Popular, absolutamente todas. Y respecto a la proyección internacional, están haciendo exactamente lo mismo, vivir de rentas. Promovimos nosotros la candidatura de Unesco de las Fallas, promovimos nosotros la candidatura de las Tamboradas o el premio de Europa Nostra para los bocetos de Sorolla. Lo único que hacen ustedes es ir a recoger los premios. ¿Y así pretenden cambiar el paradigma y el modelo productivo, (*aplaudiments*) con el esfuerzo y la gestión de otros? Qué rostro, *consellera*.

Y dice: «Es que hemos incrementado el presupuesto de cultura». Es verdad, pero si incrementa el presupuesto y después no se lo gasta, ¿de qué le sirve incrementar el presupuesto? Quizá, quizá, a lo mejor esta es una de las razones de por qué el paradigma y el modelo productivo no se ha movido ni un poquito, insisto, aparte de los catalanismos. Lo que pinten en el presupuesto, señora Tamarit, importa poco, aquí lo importante es lo que dice la Intervención General que se han gastado el final. Usted

hablaba: «En artes plásticas hemos gastado...» No, no; en artes plásticas, en los últimos años, del total del presupuesto, se han gastado al final del ejercicio un 37% un año, otro un 46%, un 44%, el año pasado un 30%. En libros y archivos, que también sacaba pecho, un 20%, un 19%, un 23%, el año pasado un 19%. En patrimonio y museos, que también usted sacaba pecho, un 24%, un 30%, un 31%, el año pasado solamente un 38%. En el Museo de Bellas Artes, la segunda pinacoteca más importante de España, se ha gastado en todo el año, en los últimos ejercicios, un 8%, un 13%, un 9%, el año pasado solamente se gastó un 7% del presupuesto. (*Aplaudiments*) Así que no vuelva a hablar del incremento del presupuesto, señora Tamarit, porque el incremento no le ha servido de absolutamente nada, por falta de ganas, de iniciativa, de ideas y de gestión, téngalo muy claro. Le habrá servido para hacerse fotos, para tener titulares, pero tenga muy claro que con los datos de la Intervención General en la mano no es cierto que haya más inversión en cultura. Eso tiene que tenerlo meridianamente claro cuando suba a esta tribuna, o por lo menos diga de dónde saca la información que nos da.

Los únicos que están satisfechos de su política cultural son los que reciben las subvenciones, que siguen al dedillo el dictado catalanista. Esos sí que están contentos. El resto de los diferentes colectivos, la *associació* profesional de la dansa, la *associació* d'actors i actrius, la *Associació* de Professionals de Circ, la *associació* valenciana d'empreses de teatre, la *associació* valenciana d'escriptors de teatre, promotores musicales, distribuidores valencianos, los músicos que salieron este domingo a la calle... No todo el mundo está contento, señora Tamarit. No fueron ciertas las palabras del señor Marzà hace tres años, y me temo que las suyas de esta tarde tampoco, *consellera*, tampoco.

Y si en cultura el señor Marzà fue un poco osado con esto del cambio de paradigma, en educación no se quedó corto. Hoy usted ha vuelto a repetirlo, «políticas revolucionarias, políticas transformadoras en materia de educación que van hacer que nos tengan como espejo en los países más avanzados de nuestro entorno». Es que es increíble. Pero ¿qué países? ¿Qué políticas? ¿Qué transformación? ¿Qué avances? Es que, claro, yo me veo a Finlandia, a Francia diciendo: oiga, es que allí, en la Comunidad Valenciana, tienen un banco de libros de texto. Sí, sí, sí, estudian con libros usados los niños, con libros rayados, que tienen los deberes hechos. ¿Con tabletas digitales, con pizarras digitales? No, no, no; el revolucionario y transformador modelo del banco de libros usados. (*Aplaudiments*) U otros países diciendo: es que allí hay un consejero de educación que se ha inventado una fórmula para no ser él el que construya los colegios, y pasarles la pelota a los alcaldes, que no tienen ninguna competencia. Eso sí que es revolucionario.

Mire, de lo único que puede dar lecciones el señor Marzà es de cómo tener más de cincuenta sentencias en contra y que tardaran más de seis años en tirarlo de la *conselleria*, señora Tamarit. (*Aplaudiments*) Eso es de lo único que puede dar lecciones.

En infraestructuras educativas..., mire el tiempo, mire el tiempo, que todavía tengo algunas cosas que decirle. En infraestructuras educativas, el plan Edificant, por mucho que quiera decir lo contrario, se les ha hecho bola. Es así, porque les han prometido todos los colegios a todos los alcaldes, y

evidentemente eso es inviable. Pueden presupuestar, como ha dicho aquí, 1.800 millones de euros; la realidad, y vuelvo a decirle, con los datos de la Intervención General en la mano, es que ustedes a los ayuntamientos han pagado 50 millones de euros. Y mientras ustedes han sido incapaces de hacer las infraestructuras educativas que prometieron en el año 2016, más de 16.000 niños están estudiando en barracones. Y que hayamos pasado de «los barracones de la vergüenza» a barracones *guays*, como nos han intentado decir esta tarde, es lamentable, *consellera*. (*Aplaudiments*) Lamentable.

Y todo lo que tiene que ver con datos de expertos económicos, de verdad, lamento decirle que falsean las cifras. Yo veía la intervención hace tres años del señor Marzà y decía: «No, no, es que nosotros invertimos mucho más que el Partido Popular, porque nosotros invertimos por alumno 6.350 euros y el Partido Popular invertía 5.000 euros». Claro, esto sería realidad si se gastasen todo lo que pone en el presupuesto. El problema es que ustedes lo ponen en el presupuesto, pero, como le estoy diciendo, ustedes después no se lo gastan. Desde el año 2016, la *conselleria* de educación ha dejado de gastarse, nada más y nada menos, que 1.629 millones de euros. Esto supone que por alumno han dejado de invertir 2.000 euros menos. Es decir, el Botànic, el partido que venía a rescatar personas, está invirtiendo menos que el Partido Popular con 10.000 millones de euros más. (*Aplaudiments*) Fin de la cita, señoría. Fin de la cita.

Y estoy haciendo referencia a la parte económica y a la parte de gestión, pero la parte pedagógica creo que les va a gustar todavía más, les va a gustar mucho más. Porque su modelo revolucionario, este modelo que todo el mundo mira, que todos los países de Europa miran, tiene más de cincuenta sentencias por arrebatar libertades, porque las familias tienen que hacer porque sí todo lo que diga Compromís: su forma de hablar, su forma de pensar, su forma de escolarizar, su forma de entender la sexualidad... Y ese sectarismo, insisto, porque hay que repetirlo muchas veces, les ha llevado a tener más de cincuenta sentencias en contra. No le pregunto si va a seguir este camino o no, porque doy por hecho que sí, que va a seguir este camino, pero le vuelvo a recordar que recurriremos lo que haga falta para que la libertad de las familias siempre esté garantizada. (*Aplaudiments*)

Menosprecian la libertad y quieren hacer de la mediocridad el buque insignia, atacando continuamente la excelencia educativa. Se han cargado las evaluaciones diagnósticas, se han cargado el primer mérito de la educación, la red de calidad, el Bachillerato de excelencia, permiten titular y pasar de curso yo ya no sé con cuántos suspensos y vacían de contenidos fundamentales las asignaturas troncales. ¿Y dicen que esto es revolucionario, señora Tamarit? Esto es una auténtica vergüenza. Ustedes se están cargando la educación pública, el mayor ascensor social que existía, porque ahora un título en la Educación Secundaria Obligatoria no vale nada y solamente los estudiantes con dinero podrán pagarse un título que les garantice un futuro. Una educación sectaria y mediocre es lo que nos está ofreciendo esta tarde, y eso no es nada revolucionario y no es nada que envidie ningún país de Europa, téngalo claro.

Y ojalá, ojalá, nada me gustaría más que equivocarme. Nada más me gustaría que usted pudiera subir ahora mismo esta tribuna y dijera, como han dicho otras comunidades autónomas, que aquí no se va a titular con suspensos; que aquí

no van a recibir subvenciones entidades que atenten contra nuestro Estatuto de autonomía; que aquí se van a cumplir las sentencias para que no se arrincone el castellano y que siempre sea lengua vehicular; que usted no se va a poner detrás de una pancarta con Quim Torra que diga: «Som i serem sempre País Valencià», porque *som i serem sempre Comunitat Valenciana*, (*aplaudiments*) y eso una *consellera* de cultura y de educación tiene que tenerlo muy claro.

Nada me gustaría más que equivocarme, señora *consellera*, porque de esa forma podríamos devolverle la neutralidad y el prestigio a las aulas. Pero me temo que con usted de *consellera*, y con Compromís al frente de la cartera de educación, no será posible.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Continuem amb les intervencions, i és el torn de la il·lustre diputada Naiara Davó, en representació del Grup Parlamentari Unides Podem.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, presidenta.

Bona vesprada, consellera, i enhorabona pel seu nomenament.

Abans que res, em permetrà agrair-li a l'anterior conseller, el senyor Marzà, tota la seva dedicació, enorme dedicació, per millorar la situació de l'educació, la cultura i l'esport al nostre país. I fer-ho amb fermesa, amb un rumb clar i amb un tarannà obert i conciliador. Així que gràcies per demostrar, vosté i el seu equip, que altres polítiques eren possibles, i gràcies pel seu compromís amb la nostra terra. (*Aplaudiments*)

Senyora consellera, fa vosté hui ací la seua primera compareixença com a consellera, però el que veig que no és nou ni és el primer és el discurs de l'oposició, que ens torna a portar ací les mateixes mentires, les mateixes falsedats i el mateix ànim de confrontació que sentim a cada PNL que presenten, a cada interpel·lació que han fet i a cada pregunta oral. I, consellera, la veritat és que abans del Botànic, abans del 2015, doncs quan pensàvem i parlàvem d'educació havíem de parlar obligatòriament de retallades, de menyspreu a l'escola pública i de desqualificacions cap a la tasca docent. I ara, quan parlem d'educació, parlem de dignificació de les condicions dels docents, parlem d'educació de zero a tres anys, de construcció de centres escolars i d'increment de la Formació Professional.

El mateix passava quan pensàvem i parlàvem de cultura. Abans del 2015, sols podíem mencionar megainfraestructures, que a més havien comportat molt sobrecostos; i ara, en canvi, podem parlar de creació artística, de grans programacions a pobles menuts, de foment del talent musical i escènic valencià...

I què dir de l'esport, no? Abans del Botànic teníem els mateixos megaevents, com la Fórmula 1, com la Copa Amèrica, que ens han deixat milions de deutes; i ara podem parlar de la promoció i el foment de l'activitat física entre els més joves, de la recepta esportiva, de la recent regulació de les professions de l'esport... I també fer-ho des d'eixa vessant de referència i saludable, d'igualtat i de diversitat.

Aixina que hem passat de retallades, menyspreus, *pufos*, sobre costos, deutes, que era la realitat de l'educació, de la cultura i de l'esport abans del 2015, a inversió, consolidació de drets educatius, enriquitament cultural...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories, pregue silenci

La senyora Davó Bernabeu:

...creació d'ocupació, que és la realitat del Botànic i d'aquesta conselleria. I mire que hi ha hagut mesures, accions, programes, plans per celebrar en aquestes tres àrees al llarg de tots aquests anys. Algunes noves, que anàvem veient cada any, i altres que es consolidaven. Per exemple, començant per l'increment del pressupost d'aquest any, que fa que per primera vegada se superen els cinc mil milions d'euros, molt lluny del que teníem als governs anteriors.

Així que, mentres d'altres continuen soltant fel i continuen amb el seu odi, nosaltres continuarem marcant rumb i avançant, avançant en educació per consolidar eixos tres grans eixos, l'educació de zero a tres anys, les infraestructures educatives i la Formació Professional. Perquè al final veure, per exemple, eixos 70 milions que van a destinar-se de 0 a 3 anys, tan importants i que tripliquen, a més, les ajudes escolars dels governs d'abans del Botànic, eixa és l'aposta decidida i ferma per assolir l'educació infantil de primer cicle totalment gratuïta al País Valencià a través de l'ampliació, per una banda, de les places als CEIP, però també als CRA, i també amb l'increment sostingut dels recursos destinats al bo infantil, tan important també. I sembla increïble que mentres aquest govern promou la igualtat d'oportunitats, al garantir que en totes les escoles municipals de zero a tres anys l'educació de dos anys siga gratuïta, altres es dediquen a denunciar i judicialitzar aquestes mesures.

Crec que ens ompli d'orgull també veure el pla Edificant, que critiquen tant perquè saben que funciona. Saben la diferència entre allò de la construcció i la millora de centres i comparar-ho, inevitablement, amb allò que passava a aquesta terra amb Ciegsa. Hui executem més infraestructura educativa que mai, desenes de centres escolars nous té aquesta conselleria en el seu haver, 275 obres acabades als últims set anys, més de 130 en marxa... Aquesta conselleria està dignificant les aules, els docents i, a més, creant ocupació.

I m'agradaria també centrar-me en la Formació Professional, perquè paga la pena, consellera, destacar aquest eix sobre el que han centrat tants esforços, l'ampliació de la Formació

Professional. Amb una clara aposta per la Formació Professional coneixedora de les necessitats del territori, arrelada, i que a més crea sinergies amb el teixit productiu i que fa que aixina hi hagen noves i millors possibilitats d'ocupabilitat futura. Per això, deia vosté, s'han creat eixos 19 consells territorials d'FP, juntament amb ajuntaments, però també amb les empreses i els instituts, que analitzen el que cada territori necessita. I perquè, bé, com diu un secretari autonòmic ací present, i un director general que en sap molt del tema, perquè cada comarca puga determinar què vol ser de major.

Al final, l'FP és l'etapa educativa que més ha crescut, un 6% més que el curs passat i res més que un 26% més que abans del Botànic. I ho fem, a més, potenciant titulacions molt necessàries actualment, com informàtica i comunicacions, però també serveis a la comunitat i sociosanitaris, i aquells vinculats a la sostenibilitat mediambiental. I, per tant, es tracta d'impulsar una Formació Professional que potencie un canvi en el model productiu i un creixement econòmic sostenible. I això significa res més i res menys que empedrar un nou camí, un nou futur, a on l'adquisició de competències personals, però també socials i laborals, s'aborda com una oportunitat per a lluitar contra les desigualtats, mitigar la bretxa acadèmica, i també de gènere, i revertir, a més, en el desenvolupament del territori.

I crec que totes sabem que aquest compromís ferm amb una educació de qualitat s'estén també a la consolidació, com parlàvem abans, del professorat i dels seus drets. I mentres d'altres en els seus governs van decidir reduir els dies de classe al llarg de la pandèmia, perquè no podia haver-hi tants alumnes per aula, ací decidírem contractar més professorat i consolidar-lo, alhora que reduíem les ràtios i abastíem gratuïtament el 88% de les famílies amb la Xarxa Llibres. O mentres d'altres prescrivien i anunciaven pizza i hamburgueses per al seu alumnat, doncs ací incrementàvem els beneficiaris de les beques menjador o treballam, com acaba d'anunciar la consellera, en un projecte pilot d'alimentació saludable. Mentres d'altres tenen les taxes d'abandonament més altes i gasten els diners en les banderes i les fotos del Rei, ací incrementem quasi un 40% el personal d'orientació als centres educatius, perquè puguen acompanyar, educativament, però també emocionalment, el nostre alumnat.

Tot això és, com vosté deia, consellera, una revolució educativa. Una revolució educativa que es plasma en accions concretes i que després ens porta titulars que diuen: «El pla Edificant deixa dos milions en millores educatives a Altea», o «Castelló tindrà huit aules més de dos anys per a seguir potenciant l'educació pública». Malauradament, també tenim altres titulars, com: «El pla Edificant segueix bloquejat en la Regidoria d'Educació d'Alacant».

I no sols en educació està el treball, ha sigut ingent i continuarà sent-ho, en cultura jo crec que aquesta conselleria també ha tingut i té molt a dir. Aquest any amb eixe increment del 30%, que és la part de la conselleria que més ha crescut, i que fa al final que la cultura puga estar més propera a tota la ciutadania, amb tot eixe ventall d'oportunitats, i que apropem també, com vosté ha nomenat, a figures valencianes. I ho fem, a més, perquè som conscients que la cultura és una indústria amb un potencial d'ocupació enorme i que, per tant, després de moments complicats, ben complicats per a aquest sector, aquesta conselleria continua

centrant els seus esforços en ajudar a eixa reactivació. Per tant, enhorabona i força per tirar endavant eixa cimera estatal que vosté ha anunciat.

I m'agradaria també destacar, dins de l'àrea de cultura, el treball que s'ha fet respecte a la literatura, a través de les ajudes a les editorials, a les llibreries, per fomentar la lectura, que tan necessària és, però també als municipis, perquè les biblioteques públiques pogueren estar obertes 24 hores en moments d'estudi. O reforçant, a més, les grans infraestructures culturals com l'IVAM, com el Palau Reina Sofia, les belles arts, que a més, també, deuen recollir els Pressupostos Generals de l'Estat.

I, per últim, perquè veig que em queda poc temps, parlar d'una àrea no menys important, de l'esport, l'àrea que tan abandonada havia estat durant tant de temps amb governs i anteriors i en què aquesta conselleria està treballant. De fet, aquesta legislatura crec que és la legislatura que més hem parlat d'esport en aquesta institució, conscients del seu potencial de cohesió social i de la seua importància en la salut física i mental dels més joves en particular, però de tota la ciutadania en general. Per això, fa uns mesos vam posar en marxa la recepta esportiva, que segur donarà tants bons fruits. Continuarem acompanyant les federacions, i ara tenim, com ja hem parlat abans, el recent projecte de llei de regulació.

Així que, consellera, simplement animar-la que aquesta conselleria continue amb la sisena marxa posada, perquè els fonaments, de què vosté també ha participat, ja estan cimentats i els canvis profunds comencen a arrelar-se. Així que, com sempre hem estat, ens posem de nou a la seua disposició per consolidar unes polítiques socials més justes, que creen ocupació i que ens facen avançar com a país.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

És el torn de la il·lustre diputada Nathalie Torres, en representació del Grup Parlamentari Compromís.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Torres Garcia:

Gràcies, presidenta.

Consellera, deixem que faça una prèvia. He arribat este matí a les Corts Valencianes convençuda que tenia 52 anys, que és el que diu el meu carnet d'identitat. Però, després d'escoltar la portaveu popular, resulta que acabe de guanyar set anys de la meua vida, en tinc 45 i estem al 2015. *(Aplaudiments)* I Ciegsa era una empresa de construcció educativa. En fi, *ghostbusters*, i d'ahí no eixim.

Fet l'excurs, consellera, gràcies i benvinguda a vosté i al seu equip, molts dels quals, excompanyos entranyables i estimats.

Quan encara no havia aterrat en el nou càrrec va comparéixer ací per a defensar la llei de les professions de l'esport i hui ho fa per a traçar les línies estratègiques de la conselleria per al que queda de legislatura en un departament amb tant de contingut.

Veig que el compromís del conseller Marzá de treballar al 200% per a millorar la vida de les valencianes i dels valencians es manté intacte. I ací voldria dir-te, company, gràcies per tot i gràcies per tant.

Voldria també, abans d'entrar en matèria, consellera, felicitar-la pel nomenament del nou secretari autonòmic de Cultura i Esport, Ximo López.

Dit això, consellera, passem a la seua intervenció.

Ens ha parlat vosté –i ací em posaré especialment seriosa– de salut mental i les dades que recentment ha donat a conèixer UNICEF són molt preocupants. Més del tretze per cent dels joves entre tretze i dènou anys patix alguna dolència i cada onze minuts un adolescent o una xiqueta se suïcida.

Són dades, repetisc, reportades per Unicef en els seus darrers estudis. Unes xifres que no ens poden deixar impassibles i que ens interpel·len com a poder públic de primer ordre que som. A pesar de la falta absoluta d'empatia i sensibilitat d'alguns representants polítics que es creuen que fan gràcia quan criden «Vete al medico» quan es parla d'un problema que impacte, quan hem sabut que en el primer dia el telèfon d'atenció a la conducta suïcida va rebre ni més ni menys que mil consultes. Aborronant.

Per això celebre el pla que ha anunciat vosté per a acompanyar, conscienciar i proporcionar eines al nostre alumnat per a fer front a un problema greu que requereix el compromís ferm de la societat amb les institucions públiques i l'Administració al capdavant.

Però no podem deixar en mans únicament de l'educació la resolució d'esta problemàtica. En el debat de política general de 2021 el meu company Jesús Pla ja va abordar esta qüestió i va posar de relleu la importància de la cultura, de la creació cultural en els temps més difícils i durs de la pandèmia.

Són molts els estudis que confirmen els efectes positius de la participació cultural en el benestar de les persones. D'ací, el nostre convenciment que apostar per la cultura és també apostar per la salut mental de grans i menuts.

Hui mateix el Consell Valencià de la Joventut presenta –està fent-ho ara en este moment– al Centre del Carme l'estudi «Estat de salut mental de la joventut», del qual serà important conèixer les conclusions per a aprofundir en eixe pla que acaba d'anunciar vosté ací.

Encara que Juvenal va escriure en un dels seus poemes satírics «mens sana in corpore sano» amb una intenció diferent, el ben cert és que eixe vers ha arribat als nostres dies com un lema que ens motiva a practicar l'activitat física amb l'objectiu de trobar l'harmonia necessària per a fer front al dia a dia, i puc donar fe en primera persona que és així.

L'esport és, sens dubte, font de salut física i emocional, bé siga per la superació personal que comporta la seua pràctica, bé

siga pel treball en equip en què es basen algunes disciplines. I d'entre totes jo vull destacar la pilota valenciana com un dels esports més bonics i en què més valors humans entren en joc.

Tenim grans jugadors de pilota, però no és l'individualisme el que prima. Ens oferix unes competicions espectaculars, però no és la competitivitat el que s'anteposa. La pilota és sobretot companyonia, solidaritat i cooperació, i és el nostre esport propi, que hem de promocionar i fomentar. Per això, com a xeraquera i com a amant de la pilota, no puc més que celebrar l'anunci de la compra del trinquet de Pelayo. Va de bo, consellera.

Solidaritat i cooperació són dues paraules que innegablement van lligades a l'esport femení, on les dones, com en tants altres àmbits de la vida, aportem totes les nostres aptituds per a reforçar equips. Ho hem vist en la temporada del Valencia Basket femení, amb la Supercopa LF Endesa i la Supercup Women. No va poder ser la lliga, però ja havia quedat ben demostrat que estes dones són capaces de donar-nos moltes alegries.

Sabem, consellera, que una cosa és l'esport de base i una altra ben diferent, les grans competicions. Vosté també ho ha deixat clar en la seua intervenció. En el futbol de base eixa distància és de vegades un abisme. D'entre tots els nostres equips de futbol, el Villarreal va estar a ben poc de guanyar la Champions i, després del partit del diumenge, l'Elx ha fet una temporada magnífica.

Però crec, com vosté també ha apuntat hui ací, que és l'hora de donar la màxima visibilitat al futbol femení. Siguem de l'equip que siguem, crec que tots celebrariem un estadi fins a la bandera per a vore un partit de futbol femení. Fem-ho possible per totes les dones que s'han quedat amb les ganes de practicar l'esport que més els agradava i fem-ho possible, sobretot, per totes les xiquetes i joves que estan fent realitat el seu somni.

Algunes recorreran eixe camí, no exempt de dificultats, amb l'esperança de convertir el futbol en la seua professió. Recorreran un camí de futur que tenim l'obligació de convertir en un camí d'oportunitats esportives, però també laborals, de treball qualificat, digne i estable. I ací té un paper fonamental l'aposta per la formació professional, de la qual ha parlat vosté i que és un eix estratègic per a Compromís i per al govern del Botànic.

Necessitem professionals qualificats i s'ha treballat molt per a ampliar esta oferta formativa, com vosté ha explicat. No podem abandonar esta senda. Ben al contrari, l'hem de reforçar com a eina imprescindible que és per a tindre una societat preparada i competitiva, però també per l'oportunitat magnífica que oferix de crear nous llocs de treball més dignes i sostenibles.

Precisament la dignificació dels llocs de treball ha sigut un dels pilars de la llei de les professions de l'esport, que vosté sap perfectament que hem començat els treballs parlamentaris i que jo tinc la confiança que este ple aprovarà per unanimitat.

I de dignificació també ha parlat vosté, consellera, quan ha anunciat la celebració de la cimera estatal per a l'estabilitat i dignificació dels treballadors de la cultura.

En estos anys, el compromís amb la cultura, a pesar del que puguen dir alguns, ha sigut innegable per part de la seua conselleria. Però cal anar més enllà. No nos podem conformar. Els nostres creadors, aquells que de veritat ens posen en el mapa, han de poder viure del seu treball. *Quid pro quo*, consellera. En temps de foscor, la cultura sempre fa llum. En temps d'incerteses, els governs han de saber donar respostes i certituds, perquè ens juguem molt.

D'eixa dignificació depén en gran mesura que el nostre patrimoni cultural ocupe el lloc que mereix i tinga la projecció que per importància històrica i bellesa inqüestionable li correspon. Em referisc, com sé que vosté està imaginant-se, al monestir de la Valldigna com un dels elements d'eixe patrimoni cultural que cal preservar i dignificar. Però no amb pedaços, sinó amb solucions estructurals que deixen enrere el desfici i el balafament.

Hem començat també els treballs legislatius ací en relació amb el monestir de la Valldigna. Per tant, és hora d'avançar en la planificació d'una estratègia, perquè el monestir de la Valldigna en concret i el patrimoni cultural valencià en general siga conegut, valorat i estimat per tots els valencians. I els nostres xiquets no poden ser aliens a eixe gran tresor.

Per això l'educació, com en tants altres aspectes, té un paper fonamental en la difusió i coneixement d'este patrimoni, perquè els xiquets i les xiquetes d'Almassora han de conèixer el monestir de la Valldigna. Però els de Puçol també tenen dret a conèixer el santuari de Sant Joan de Penyagolosa.

Una educació que este govern està dignificant com mai s'havia fet, com vosté ha deixat molt clar desgranant tots els detalls que ha desgranat hui ací. Una dignificació que ha arribat per a quedar-se i que ha capgirat –i ho continuarà fent– la desfeta que la dreta havia perpetrat a les nostres escoles, al nostre professorat i, el més important, als nostres xiquets i xiquetes, molts dels quals acabaren la seua etapa escolar en barracons, com vosté també ha exemplificat.

I vaig acabant, consellera. Estem en l'any Fuster, il·lustre suecà de qui em consta que està especialment orgullosa, com no podia ser menys d'una suecana com vosté.

En este any, que ha arribat al seu meridià li vull recordar un dels seus aforismes, que potser conega: «Entre el bé i el mal, podríem aspirar a l'alegria». Doncs això, consellera, aspirem a l'alegria. Sort i encerts.

Gràcies, presidenta. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

És el torn de la il·lustre diputada Ana Besalduch, en representació del Grup Parlamentari Socialista.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, presidenta.

En primer lloc, consellera, felicitar-la pel seu nomenament. Un repte, sense dubte, apassionant, pel qual estic segura donarà el millor de vosté junt amb eixe envejable equip humà de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport per a continuar treballant per tota la societat valenciana i pels xiquets i xiquetes, que és el que està fent el govern del Botànic durant estos set anys.

Vull que me permeta, consellera, que li diga que ho té vosté una miqueta més fàcil que ho ha tingut el seu equip i la persona que l'ha precedida en la conselleria, el company diputat ara el senyor Marzà, al qual no puc deixar avui de donar-li les gràcies per tot allò que la ciutadania d'este país ha aconseguit en la universalització de l'educació, en la igualtat d'oportunitats en l'educació, en la universalització i promoció de la cultura i, també, en l'àmbit de l'esport. Gràcies infinites, Vicent Marzà. *(Aplaudiments)*

En 2015, senyories, el conseller d'educació marcava les línies de les polítiques que havia de seguir esta conselleria i parlava en estes Corts de reconstrucció. S'havia de reconstruir molt la conselleria que més retallades havia sofert en el 2012 per part del govern del Partit Popular, la d'educació, cultura i esports.

Set anys després, com ha canviat el conte, consellera, com ha canviat. Hem reconstruït moltíssimes coses, però és que, a més, estem transformant les polítiques educatives, culturals i esportives. Hem sabut adaptar-nos a les necessitats derivades de la situació epidemiològica, però també hem sabut aprofitar i fer perennes aquells avanços que com a conseqüència d'esta pandèmia han pogut millorar el nostre sistema educatiu, cultural i esportiu.

M'alegra molt consellera escoltar de la seua veu que continuarem per la senda d'esta transformació, reconstrucció transformadora. Que paraules més boniques, consellera.

Ha parlat vosté de la universalització 0-3. Caminar cap a eixa universalització. És gratificant escoltar en estes Corts que per al proper curs el 2 a 3 serà gratuït per als xiquets i xiquetes d'esta la nostra comunitat, o bé a través de les aules o unitats que s'hagen creat en les escoles públiques, o bé a través del bo infantil. Ja està l'arranjament definitiu: 78 unitats de 2 a 3 a la província d'Alacant, 39 a la província de Castelló i 79 a la de València, de noves, a banda de les que portàvem creades.

Just és recordar també que és fonamental tindre governs alineats amb estes polítiques com el Govern d'Espanya, on està apostant moltíssim també per l'educació infantil 0-3 i que entre el 2021, 2022 i 2023 esta comunitat rebrà 70 milions d'euros per a caminar cap a la universalització. Serem la segona comunitat que més diners rebrem. Érem la tercera. Però, clar, és que on governa la bancada de la dreta renuncien als 123 milions d'euros per a universalització del 0-3 a Andalusia.

Parlem d'FP, consellera. Podríem parlar de moltes coses, però jo crec que és l'any de l'FP. És un dels grans reptes de la seua conselleria i en el qual també caminem de la mà del

Govern d'Espanya, perquè l'FP és una prioritat. Com dia, és molt important tindre governs alineats en les polítiques que milloren la vida de les persones, i l'FP ha d'estar dins de l'agenda de la conselleria, ha d'impulsar l'FP, la modernització i l'augment de places, vosté ens ho ha dit, està dins de l'agenda, 57 milions d'euros que també vindran del Govern d'Espanya per a este impuls i per a la implementació de les noves places.

Hem de seguir treballant en este camí, consellera, de la mà dels nostres sectors productius perquè aquesta FP estiga adaptada a les necessitats dels entorns econòmics.

Important, molt important, consellera, continuar treballant en el nou model d'avaluació i acreditació permanent de competències professionals. En este moment, a Espanya, el 46% de la població activa no té un certificat d'acreditació professional, encara que cada dia desenvolupe la seua activitat laboral, i això els dificulta l'accés a millors ocupacions i millors condicions laborals.

Hem de continuar treballant en este camí, que ja s'ha encetat per part de la conselleria, per a aconseguir que moltíssima més gent tinga l'acreditació de les seues competències professionals. I crec que menció especial mereix també la xarxa de centres d'excel·lència de l'FP, una iniciativa recent d'esta conselleria i que hem de continuar treballant per a ficar en valor el treball innovador dels centres, que en este moment tenim vint-i-nou centres d'excel·lència a la Comunitat Valenciana de moltes famílies professionals, i sí que m'agradaria escoltar de la veu de la consellera que caminarem perquè totes les famílies professionals puguen estar incloses dins d'estos centres d'excel·lència.

Parlem d'esport. Consellera, som conscients dels avanços que s'han fet en matèria d'esport, vosté té part del mèrit, que ha sigut la secretària autonòmica, les polítiques han donat un gir de 360 graus, ha fet referència a la llei de l'exercici de les professions de l'esport, una llei que estic segura que acabarà amb un gran consens en esta cambra, un consens que es respira ja en la seua tramitació.

Parlem, també, de la recepta esportiva. Vosté ha fet menció, fa poc el grup Socialista, en la comissió va presentar una proposició de llei per a donar-li un impuls a la recepta esportiva. Ja, a nivell local molts pobles ho han implantat, alguns pioners ja en el 2015 ho han ficat en marxa com, per exemple, el poble de Benicarló. I també volem, consellera, que la conselleria impulse moltíssim més esta recepta esportiva.

Parlem de cultura. Ha dit una frase, consellera, que a mi m'ha agradat molt: descentralitzem l'activitat cultural, consellera. Els que vivim en els pobles que estem lluny dels grans teatres i de les grans sales sabem què vol dir això. És veritat que gràcies a la tasca d'expansió cultural de l'Institut Valencià de Cultura som molts pobles, pobles d'interior que poden gaudir, que els nostres veïns i veïnes poden gaudir sense sortir del seu poble, o en a penes agafant el cotxe a cinc minuts, d'espectacles culturals de gran qualitat. Hem de continuar, consellera, és molt important la descentralització d'eixa activitat cultural, també museística, també hem de fer coses en este sentit.

Estic d'acord amb vosté, cal continuar desenvolupant el pla cultural per a la recuperació. Un record, consellera, en

el 2023 València serà la Capital mundial dels museus, que, a més, coincidirà amb l'Any Sorolla; hem d'aprofitar des de la Generalitat per difondre encara més la figura del nostre pintor més universal, consellera.

També, el grup Socialista va presentar en la comissió una iniciativa per a recolzar a la ciutat de València com a seu permanent del programa Escena Erasmus Confiam, consellera, que estan treballant en la seua conselleria per a aconseguir-lo i per a impulsar-lo.

Jo vaig a acabar demanant-li, desitjant -li que tinga sorts i encerts, perquè els seus seran els dels nostres xiquets i xiquetes i de la societat valenciana. No sé si vostés s'acostumarà als discursos rancis i que fan olor de..., això que ja sap vosté, no sé si s'acostumarà, sí que li dic que els va a sentir vosté molt sovint en estes Corts; que no la despisten, que no la despisten.

Vosté treballa per l'educació, la cultura i l'esport, per a universalitzar-ho, perquè arribe a tots els valencians; uns altres, ja li dic, consellera, que des d'ara fins a les eleccions en esta tribuna només parlaran de banderes, de països catalans i d'adoctrinament, de res més, res del que millorarà la vida de les persones que ja s'encarregaran des de la conselleria i des dels grups del Botànic de fer-ho.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable consellera per a donar resposta a les intervencions en el temps que li resta.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Bé, torne a comparéixer davant de tots vostés.

Fa una estoneta, me comentava una amiga meua, que està seguint-ho, que si de veritat havíem canviat de conseller o no perquè el discurs semblava que era el mateix. De tota manera, moltes gràcies per les seues intervencions, senyories, gràcies pel suport i els ànims als grups que sostenen el Botànic, espere poder treballar durant esta recta final de legislatura amb la mateixa fluïdesa i sintonia com hem treballat fins ara en aquesta conselleria. Potser tingam projectes diferents, però amb una gran quantitat de punts en comú respecte al model d'educació, cultura i esport que ha d'haver al nostre país, i és en eixe gran ventall de punts en comú en els que vull treballar per seguir fent més Botànic i més revolució educativa, cultural i esportiva. Res d'allò que hem aconseguit haguera estat possible sense vostés i els seus grups.

Respecte a les rèpliques, als comentaris de l'oposició, gràcies per les seues intervencions, tot i que no siguen compartides, òbviament s'accepten, i prenc nota en tot allò que puga millorar la gestió d'esta conselleria. He estat anotant i, malauradament, senyories, de propostes en porten poques, he escoltat ben poques propostes. (*Veus*) Mire, jo no estic acostumada a esta poca educació...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories, senyories.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

...i m'agradaria, per favor, que em deixaren parlar. Jo els he escoltat atentíssimament.

He escoltat -deia- poques propostes concretes per la seua part que este govern puga implementar. No sé si és que se les estan guardant per al programa electoral o que no tenen res en concret a proposar per tal de millorar (*aplaudiments*) la vida dels xiquets i xiquetes, i encara menys pel que fa a la cultura i l'esport.

Per cert, hui s'ha parlat més de cultura que mai. Estic contenta, de veritat, senyora Gascó, mai l'havia escoltat parlar tant de cultura, i mire que m'ho anotava, eh?, cronometrava quan parlaven vostés en anteriors intervencions.

En tot cas, intentaré respondre a les seues intervencions i provaré de fer-ho per ordre, i, en tot cas, si em deixe alguna cosa, intentaré resoldre-ho en la següent.

Comentava algú dels bous, jo no parlaré de bous, no he vingut ací a clavar-me en més *embolaos* que els necessaris, veig que algú no escolta perquè torna a comentar coses que he dit en xifres i tot en esta intervenció de hui, algú ha comentat la paraula *valentia* i dubte que hi haja una persona més valenta que Marzá, i no pense quedar-me darrere.

En altre ordre de coses, parlaven vostés de les dones. M'haguera encantat que molts de vostés hagueren acudit al Women's Legacy, que es va celebrar fa ben poc, que pretén precisament posar en valor de tantes i tantes dones que han estat silenciades per gent com vostés. (*Aplaudiments*) Em permetran que qüestione el seu concepte de *libertad*.

Mire, «una película de ciencia ficción», «un modelo chapucero que ha llevado a la confusión a las familias y a los docentes», «un modelo que conduce a los alcaldes a prevaricar», «Xarxa Llibres es verdad que es una red, pero es una red de mentiras, de líos, de injusticias y de trampas». Això és va dir ací en 2016.

Miren, passar de 16.000 a 445.000 alumnes amb llibres gratuïts, senyories, és llibertat; passar de pensar en cobrar als xiquets i xiquetes més vulnerables per portar-se el tàper a l'escola a tenir-ne ara més de 70.000 amb el menjador gratuït, és llibertat; l'escolarització gratuïta als dos anys, és llibertat; que cap centre haja d'apagar la calefacció en hivern perquè no té diners, és llibertat; que l'alumnat no s'haja de portar el paper del vàter de casa perquè en el *cole* no n'hi ha, és llibertat (*aplaudiments*); que la delegació del govern no envie als antdisturbis contra menors d'edat, famílies i representants públics, és llibertat (*aplaudiments*); augmentar el professorat i no retallar-lo, és llibertat; pagar les vacances d'estiu al personal interí, és llibertat; donar llibertat de càtedra al personal docent i llibertat creativa als artistes, és llibertat; furtar els diners per a construir escoles, no, això no és llibertat. Tot això que hui passa, i abans se substituïa per censures retallades, corrupció i porres, és llibertat.

Per tant, per favor, lliçons al govern del Botànic sobre llibertat, senyories de la dreta, cap, ni una. (*Aplaudiments*)

Pel que fa a la batalla identitària, no pense entrar en el seu joc. No sé quina identitat o model d'identitat valenciana defensen vostés, el que jo defenso és una com l'actual en la que el Palmaral d'Elx, front als 10.000 euros que destinava la dreta en 2015, ha passat a 200.000 en estos pressupostos; el Misteri d'Elx que en tenia 40.000, ara en té 75.000; les societats musicals reben més suport i ajudes que mai; els concursos de llibrets de Fogueres, Magdalena i Falles han passat de 60.000 en la dreta a 300.000 amb nosaltres; he anunciat la mesa de creació d'una mesa de coordinació del patrimoni de les Falles; he anunciat la intenció de compra del Trínquet de Pelayo, del nostre esport més autòcton, en un context en el que més que mai apostem per la pilota valenciana.

Han comentat vostés, no els havia anomenat mai cap associació cultural ací en les Corts, i han comentat vostés tot el llistat d'associacions, això sí, d'arts escèniques, de la resta no n'han comentat cap. I una de les coses que més comenten ells és que almenys ara n'hi ha interlocució a l'altra part que abans no hi havia, i almenys ara la gent pot treballar sense cap mena d'imposicions.

Això és treballar per la cultura i la identitat de les valencianes i els valencians, amb pressupost i amb fets i no amb crits i tuits.

Per cert, torne a dir, s'han fet moltes coses per la cultura valenciana en el pressupost i es poden demostrar. Han parlat vostés d'execució, per què no els pregunten als sectors culturals i creatius si els han arribat les subvencions o no? Potser se sorprendrien, perquè això sí que està executat al cent per cent (*aplaudiments*), fins l'últim cèntim de capítol IV.

Algú ha comentat, mentre estàveu parlant, de l'acusació d'un centre que diu que ha prohibit l'entrada a un alumne perquè ha demanat fer l'examen en castellà. Demà tindrà l'oportunitat d'explicar açò amb més detall i, sobretot, d'explicar que això que s'ha dit és una absoluta mentida.

És molt fort, per dir-ho suaument, escoltar menysprear les nostres inversions en infraestructures educatives per part de partits polítics que van fer el que van fer amb elles. Recordem que el partit anteriorment en el govern es va finançar de forma irregular amb la construcció d'escoles, les que construïa, perquè quan el Botànic va arribar a este govern, milers de xiquets i xiquetes estaven escolaritzats en barracons, des de feia fins i tot dècades, dècades. Alguns projectes es presentaren i es quedaren en la foto que es feren en l'ajuntament. Mai es va avançar en res més. Ni tan sols tenien un plànol del que hauria de ser la futura escola.

Ha parlat d'execució, la senyora Gascó, entre altres coses, algunes d'elles..., no sé d'on s'ha tret les dades perquè massa certes no són. (*Veus*) En els anys... Sí, sí, dades... Anys 2021, 2020 i 2019, executats en infraestructures educatives, 300 milions d'euros. (*Veus*)

En el govern anterior...

(*Ocupa la presidència el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Senyories...

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

...entre... Ai!, de veritat, jo no estic acostumada a esta poca educació... (*Veus*)

El senyor president:

Senyories... Senyories, per favor! (*Veus*)

Senyories! Demane silenci i respecte per a l'oradora, consellera, que està en l'ús de la paraula.

Disculpe la interrupció.

Senyories, per favor.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

A mi me costa.

Torne a dir, per si no els ha quedat clar: anys 2021, 2020 i 2019, 300 milions d'euros executats en infraestructures. (*Aplaudiments*) En el 2014, el 2013 i 2012, 88; menys d'un terç. Execució, no pressupost, que li agrada parlar a vosté.

Això per no parlar de Ciegsa, que fins i tot es va utilitzar per a contractar personal polític del gabinet del conseller. Hui, senyories, el personal que treballa al servei d'infraestructures no són càrrecs de partits; són obrers i obreres, electricistes, llanterneres, pintores, tallistes. De fet, vora set mil treballadors i treballadores estan en estos moments treballant en més de tres-centes empreses en la construcció dels nostres centres educatius.

No m'agradaria acabar de parlar d'infraestructures sense recordar una nota que es va enviar pel Partit Popular, que dia: «El PP reclama a Puig responsabilitades en el colegio de Castellón donde se filtra el agua a cántaros.»

Senyories, del Partit Popular, este centre té dotze anys, és nou, es va inaugurar en 2009. Ací tenen la foto que vos agradava tant a vosaltres... (*veus*) sí, sí, de la inauguració amb el conseller Font de Mora. (*Se sent una veu que diu: «Aaah!»*) Ciegsa. Estic desitjant que em pregunten algun dia...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

...quants milions portem invertits en reformar centres educatius construïts per Ciegsa, que són relativament de nova construcció.

Han parlat també de subvencions. Miren, seguirem atorgant-les sota la valoració del personal tècnic de la conselleria, no amb criteris discrecionals, com passava abans. Seguirem aplicant els plans de control a les entitats subvencionades, plans creats pel Botànic i que abans no existien.

Seguirem apostant per la promoció del valencià –clar que sí– en línia amb les recomanacions de la Carta europea de les llengües. A més, saben vostés perfectament, almenys la senyora Ortiz estic segura que ho sap, la diligència amb aquesta conselleria ha actuat sempre quan ha trobat indicis d'ús indegut de fons públics. *(Veus)* Efectivament...

El senyor president:

Senyories, per favor. *(Veus)* Ja sé que són unes hores...

Demane silenci.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

A qui vol que cride a l'ordre, a mi, que estic en l'ús de la paraula? Ah.

El senyor president:

Senyories, per favor.

Disculpe la interrupció.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

És que han segut moltes ja, president. *(Protestes)*

Pel que fa a les darreres sentències que vostés han comentat, de les últimes cinc sentències del Pepli que estaven comentat, dos, dos anul·len els projectes lingüístics de dos centres. Dos de 1.338. És a dir, 0,1% dels centres educatius valencians.

Però, tant que els agrada parlar de constitucionalitat, el que fan estes sentències és validar la plena constitucionalitat de la llei de plurilingüisme i el seu encaix en el marc legal estatal, *(aplaudiments)* una llei legitimada pel govern de l'estat durant la presidència del senyor Mariano Rajoy, que va titllar esta llei d'impecable des del punt de vista legal. No es va plantejar recurs d'inconstitucionalitat. Tampoc ho va fer el Grup Parlamentari Popular en el Congrés, ni cap altre. S'ha recorregut al TSJ demanant, entre altres coses, que esta interposara una qüestió d'inconstitucionalitat davant el constitucional. No ha passat.

Bé. Sent la seua intenció exactament la contrària, el que han aconseguit és la plena validació constitucional del plurilingüisme per part d'un tribunal. *(Aplaudiments)* De fet, el TSJ remet a la sentència del Tribunal Constitucional que diu que «se ha de rechazar, desde la perspectiva de la legitimidad constitucional, que exista un pretendido derecho a recibir la enseñanza solo en lengua castellana por ser dicha la lengua oficial del estado». Fins i tot autoesmena les seues sentències anteriors i diu, literalment: «Estamos matizando alguno de los puntos de nuestra sentencia de 2018, sobre la participación de los padres en la elección de la lengua en que deben ser educados sus hijos, sin que sea misión de los tribunales determinar el más conveniente.» En tot cas, hi ha una pregunta, crec, registrada pel Grup Popular, que demà estaré encantada de respondre.

Ha parlat també de la concertada, de la concertada, que pareix que siga el dimoni i no ho és. En fi, potser el que és més adient és que parlen vostés amb les patronals i amb els representants del sector. Miren, jo no sé quants portaveus d'eixa bancada han treballat en una escola concertada. Jo sí. He treballat tres anys en una escola concertada i també molts més a l'escola pública. Quan vulguen parlem de com estava, tant una com l'altra, durant el govern de la dreta.

Hui, les escoles concertades han crescut en vora dos mil cinc-cents docents. Ha baixat la ràtio en vora dos punts. El fons per a atendre alumnat amb necessitats educatives especials ha passat de 19 a 24 milions d'euros. Pregunten el que pensen d'esta administració i el que pensen de la dreta quan està en el govern.

Per últim, vull parlar-los d'inclusió educativa. Pel que fa als recursos al servei de la inclusió educativa, crec, de veritat, que els esforços que s'han fet des d'esta conselleria són innegables. Ja els he explicat l'augment de recursos destinats als PAM i a l'alumnat amb necessitats educatives especials. Som la comunitat autònoma que més alumnat ucraïnès està escolaritzant i, tot i això, no s'ha col·lapsat el sistema.

Senyora Besalduch, ha comentat vosté sobre la Formació Professional. És veritat que els avanços han sigut gegantins en els últims anys. Este any estem realitzant inversions per valor de més de vint milions d'euros *(tus)* per a la renovació i modernització dels materials que s'utilitzen a l'FP.

Respecte a la dual, a l'inici del curs ja havíem doblat el nombre de convenis signats, uns dos-cents cinquanta nou. Disculpeu. *(Tus)*

El senyor president:

Prenga el seu temps.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Hem posat en funcionament un macroprocediment d'avaluació i acreditació de competències en què al voltant de 24.000 persones amb experiència laboral i demostrable, però sense titulació, podran comptar amb un certificat oficial que reconega les seues capacitats.

És, crec jo, essencial avançar en el reconeixement de les capacitats laborals de valencianes i valencians que, tot i

tindre una experiència demostrable, tenen dificultats per accedir al món laboral per no comptar amb un títol.

I, per tant, vull també agrair tota la faena que s'ha fet des de la Direcció General de Formació Professional, perquè em consta, s'han fet un munt de campanyes, i ja n'hi ha molta gent que pot acreditar-se i abans no ho podia fer.

Moltes gràcies, senyories, i quede a la seua disposició si n'hi ha alguna cosa. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Una vegada feta esta rèplica, esta intervenció, escoltarem el torn de rèplica per part dels grups parlamentaris. En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, té la paraula la il·lustre diputada Llanos Massó.

Quan vosté vullga.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Mire, yo también llegaba hoy al hemicycle pensando que estaba en la Comunidad Valenciana y me he encontrado que aquí están hablando de un país imaginario, que no sabemos, que no sabemos cuál es. (*Veus i aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories! Senyories, per favor!

La senyora Massó Linares:

Nos ha hablado la *consellera* de muchos planes. Yo..., la verdad es que ya tengo la duda, que ya no sé si tienen más planes que sentencias en contra o al revés. Habrá que averiguarlo. (*Aplaudiments*)

Mire, me hablaba de que..., bueno, usted no es una persona ajena a la cultura y en su primera intervención hablaba de «en cualquiera de sus modalidades». Vale, pero es que resulta que los *bous al carrer* son un bien de interés cultural, (*aplaudiments*) y ni se le da el apoyo ni las ayudas que la ley exige para las actividades que son bien de interés cultural, señora, señora consejera.

Mire usted, la verdad es que sí que ha seguido el guion, no ha hecho como el nuevo *conseller* de sanidad. Usted ha seguido el guion que sigue siempre o seguía el señor Marzà: no responder a ninguna de las preguntas que le hacemos. O sea, usted ha hecho bien, bien, los deberes, no tengo la menor duda. Sé que propuestas, pocas, pero es que resulta que usted venía a comparecer a explicar sus propuestas. No

tengo ningún inconveniente, ¿me cambia el sitio? (*Rialles*)
¿Me deja la *conselleria* de educación a mí y escuchará propuestas? (*Aplaudiments*) A ver...

Mire, no confunda valentía..., cuando hablaba de la valentía del *conseller* Marzà, no confunda valentía con inconsciencia y con irresponsabilidad, que es lo que tenía el *conseller* a cargo de la *conselleria* de educación. Mire, se le llena la boca hablando de lo que ustedes han hecho con la educación. Pero es que, si nos vamos al último presupuesto, en convivencia escolar, en la FP4, pues dice que se actúa sobre la convivencia escolar, pero no marca ni un objetivo básico y, por tanto, ni una línea de actuación para alcanzar ese objetivo. ¿Cómo van a alcanzar la convivencia escolar, si no hay un solo objetivo básico para trabajar en ello? ¿Así es cómo trabaja la *conselleria*?

Mire, han disminuido en dos millones y medio las ayudas a las entidades locales para actividades extraescolares. Rescatando personas. Sí, señor, rescatando personas.

Mire, lo único que tenemos un poco a mano es el borrador del decreto de infantil, porque los otros, pues todavía, pues se están peinando. Dice, «descubrir la riqueza multilingüe e intercultural». ¿Ustedes son conscientes de que es incompatible defender su feminismo y el multiculturalismo a la vez? ¿Ustedes son conscientes de ello? Creo que no.

Multilingüe. Bien. ¿Me quiere explicar cómo se descubre la riqueza multilingüe en los centros con programas experimentales en los que no hay una sola hora de español? Según los programas experimentales. Por cierto, ¿a qué esperan para desarrollar por escrito esos programas experimentales? ¿A qué tienen miedo? ¿Tienen miedo a poner negro sobre blanco que hay alumnos que no van a recibir una sola hora en español en infantil? ¿Que el 90% es valenciano y el 10% es inglés? ¿Tienen miedo a poner eso negro sobre blanco? No sé por qué tienen miedo, si su costumbre es saltarse la legalidad cada vez que pueden. Yo le animo a que lo hagan, pongan negro sobre blanco qué son los programas experimentales, desarrollen esos programas experimentales. Se lo pido por favor, señora consejera.

Mire, me hablaba de libertad. Libertad es respetar a los padres. Libertad es respetar la Declaración universal de los derechos humanos, que dice que los padres tienen derecho preferente a escoger el tipo de educación. Libertad es respetar la Carta de derechos fundamentales de la Unión Europea, en la que recoge la libertad de creación de centros docentes y la libertad para los padres a educar a sus hijos según sus convicciones. Libertad es respetar el Convenio de derechos humanos en su artículo 2, que recoge otra vez el derecho de los padres a asegurar una educación conforme a sus convicciones religiosas y morales. Libertad es respetar el Pacto internacional de derechos civiles y políticos, en el que vuelve a pedir la libertad de los padres para elegir la educación de sus hijos. Libertad es respetar el Pacto internacional de derechos económicos, sociales y culturales, en su artículo 13.3, en el que vuelve a pedir respetar la libertad de los padres. Libertad es respetar la convención de la Unesco relativa a la lucha contra la discriminación en la esfera de la enseñanza, en la que vuelve a hablar de la libertad de los padres, de la educación religiosa y moral conforme a sus propias convicciones. Eso es respetar la libertad, consejera. (*Aplaudiments*) Saltarse la ley no es libertad, saltarse la

Constitución no es libertad. Vulnerar derechos y libertades no es libertad, señora consejera.

Pero es que ustedes llegan, en su sectarismo, llegan a unos límites ya insospechados. Mire...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Massó Linares:

...-voy terminando- le hicimos una pregunta a la *conselleria* sobre la escolarización de los niños ucranianos que venían de la guerra. Respuesta de la Conselleria de Educación, Cultura y Deporte: «Es firme el compromiso de ofrecer el mejor acogimiento posible a cualquier persona, especialmente a aquellas que presentan alguna situación de desventaja o vulnerabilidad». Y respecto a cómo se iban a escolarizar: «Independientemente de la procedencia, la política lingüística aplicable al alumnado escolarizado en centros educativos valencianos es la que establece el proyecto lingüístico de centro en el cual se matricula cada uno de los niños». Ustedes no se conforman, no se conforman con imponer el valenciano a nuestros niños y prohibirles hablar en español, sino que a los pobres niños ucranianos, que vienen de la guerra, les van a imponer estudiar en valenciano, *consellera*. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies...

La senyora Massó Linares:

Esa es su libertad. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

S'obri un temps de rèplica per al Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la il·lustre diputada Mercedes Ventura.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Ventura Campos:

Gràcies, president.

Señora Tamarit, no sé si son las horas, pero usted, en la réplica, se ha venido arriba, con un tono poco conciliador

para ser su carta de presentación y su primera comparecencia. (*Aplaudiments*) Pero decirle que esta servidora ha intentado ser conciliadora, con un tono muy constructivo. Y durante toda la réplica, los minutos de su réplica, la ha dedicado al Partido Popular; Ciudadanos, para usted..., no nos ha contestado ni a una sola pregunta.

Tengo que decirle que el Botànic lleva más de seis años gobernando, y seguir echándole la culpa a la herencia del Partido Popular pues es poco elegante, resulta un poco vergonzoso. Tengo que decirle que ha hecho un ataque de manera general, no nos ha contestado a ninguna pregunta que le he hecho, y han sido muchas las que le he hecho. Y, sobre todo, cuando dice que no hacemos propuestas... Oiga, yo tengo que decirle que hemos hecho muchísimas propuestas, el problema es que su sectarismo partidista hace que no las acepten o no las aprueben, y, cuando las aprueban, no las ejecutan. (*Aplaudiments*)

Por otro lado, lejos de decir usted alto y claro que han dado las llaves de su *conselleria* a las entidades catalanistas, que es verdad, pues no escucha las propuestas de Ciudadanos. Hemos propuesto decenas de iniciativas, como le he dicho, muchas de ellas no aprobadas y otras aprobadas, pero no ejecutadas. Como le decía, hemos presentado, en pro del bienestar educativo de todos los ciudadanos, de todos los valencianos..., hemos presentado propuestas como acabar con los barracones. Me parece vergonzoso que usted saque pecho de que están acabando con los barracones, cuando hay 16.000 alumnos estudiando en barracones, y no han cumplido con el mapa de infraestructuras.

Por otro lado, hemos propuesto también medidas para acabar contra el acoso escolar, hemos pedido la enfermera escolar, hemos estado trabajando ahí en la pandemia proponiendo medidas para paliar los efectos de la pandemia en el mundo educativo, entre otras áreas.

Y, por otro lado, tengo que decirle que ustedes no nos han aprobado medidas en el deporte, como la hora extra de deporte, que no la han puesto en marcha -sí no, que se lo digan a mi compañera Rosa, que es una fiel defensora-. En Madrid sí que lo han puesto en marcha, aprendan un poquito también de Madrid.

También la formación del patronato de apoyo a las fallas, que la han aprobado, pero tampoco la han puesto en marcha. También excluyeron a la concertada de los fondos (*inintel·ligible*) ... También indicarle que en los presupuestos nos aprobaron el bono de la academia para idiomas y tampoco lo han puesto en marcha... Son muchas propuestas que hemos hecho y que no han puesto en marcha, y muchas más que tenemos, que le invito a que eche un vistazo y que lo mire.

Por otro lado, señora Tamarit, tengo que decirle que estamos ante una sociedad plural y le pido que respete la diversidad y las libertades para utilizar ambas lenguas cooficiales. También en mi primer turno le he pedido que derogue la ley del plurilingüismo, no me ha dicho nada al respecto. Con esta ley, tengo que decirle que es una imposición lingüística, que se han puesto grilletos a las libertades educativas del alumnado que quieran estudiar en su lengua materna. Se han puesto grilletos a la libertad de la comunicación del profesorado, que se encuentra atemorizado, sí,

atemorizados por las políticas que ustedes han impulsado del espionaje sobre la lengua que utilizan dentro y fuera del aula. También se han puesto grilletos a la inspección educativa, que tienen que sufrir este sectarismo político y tienen que ir acompañados de estos comisarios lingüísticos, ni que hubieran hecho algún delito.

Es más, le pido que vele por la neutralidad ideológica en los materiales que se ofrecen en los centros educativos. Materiales que le he dicho en muchas ocasiones al señor Marzà, y le paso el guante a usted, que tienen incorrecciones históricas que hemos denunciado en muchas ocasiones, y que ustedes están lejos de subsanar.

También le he pedido que derogue el decreto 72 de la organización de la orientación educativa. Usted dice que ha hecho un cambio de 180 grados, sí, a la deriva, porque tiene a todos los servicios de orientación en contra de este decreto. Un decreto que ha desmantelado los SPE, unos servicios que funcionaban a la perfección; que ha generado un caos en la orientación; que ha generado más burocracia; que ha generado que no se ofrezca esa calidad que se estaba ofreciendo; y que ha generado esta discriminación, que en la concertada no tengan orientador. Oiga, venga y subsánelo. ¡Ah!, y también le pido, y no me ha contestado, si va a reunirse usted con estos servicios de orientación, para ver estas anomalías.

Por otro lado, le reto a que desarrolle un modelo de orientación consensuado con expertos, que aumente el número de recursos económicos y humanos, porque les falta material psicopedagógico a los centros, y que ofrezca una educación inclusiva sin discriminación alguna.

Le reto también a muchas cosas, pero por falta de tiempo..., pero sí que le pido, señora *consellera*, que sé que tiene el mismo tinte político que el señor Marzà, que vamos a tener, perdóneme la expresión, el mismo perro, pero con diferentes collares. Vamos a tener que estar sufriendolo, a tener que estar sufriendolo. Y le, pido por favor, que trabaje por el pro de los valencianos, y que siga escuchando y que escuche un poquito más al grupo Ciudadanos, que tiene mucho que decirle para mejorar la educación de esta comunidad.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, continuarem coneixent la rèplica a la contestació que ha fet la *consellera*. Rèplica que, en nom del Grup Parlamentari Popular, realitzarà la il·lustre diputada Beatriz Gascó.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Consellera, yo no le doy lecciones de libertad, nada más lejos de mi intención, las lecciones de libertad se la dan los tribunales. Lo que tiene que hacer es obedecer las sentencias de los tribunales, (*aplaudiments*) que es quien le da las lecciones.

Yo le pediría otro favor. No se me haga la ofendida, como hacía el *conseller* Marzà, intentando blanquear su imagen, negando los temas que le estoy planteando como si el tema no fuera con usted, para acabar su última semana de *consellera* detrás de una *estelada* con Quim Torra, no tiene ningún sentido. No tiene ningún sentido, asuma la realidad, y lo que tiene que hacer es plantear y contestar lo que yo le estoy trasladando hoy.

Yo no centraría absolutamente el 80% de mi intervención en temas de nacionalismo y catalanismo si ustedes, en los planes de normalización lingüística de los centros, no obligaran a los equipos directivos a rotular en valenciano, a hablar por la megafonía en valenciano, a hacer las fiestas de fin de curso en valenciano, las de graduación en valenciano, señora *consellera*. Cuando el Síndic de Greuges les hace recomendaciones para que digan que tiene que haber pluralidad de las aulas y ustedes no siguen las recomendaciones, eso no es libertad, *consellera*. Cuando en la página oficial de Cataluña dicen que Sorolla era un artista catalán y usted, secretaria autonómica de Cultura, se calla, (*aplaudiments*) no dice absolutamente nada. Cuando excluyen de las subvenciones a entidades centenarias valencianas y subvencionan a entidades que promueven *els països catalans*, eso no es libertad, *consellera*. Eso no es libertad.

El año Joan Fuster, que ha repetido aquí hasta la saciedad, diga por quién está cofinanciado el año Joan Fuster, dígallo. Por la Generalitat Valenciana, por el Institut de Lletres Catalanes, por el Institut Ramon Llull, por la Biblioteca de Cataluña, por el Institut d'Estudis Catalans... Esos son sus amigos, *consellera*, (*aplaudiments*) por eso sacamos el tema.

O la Oficina de Derechos Lingüísticos, que ha tumbado el TSJ una vez más para defender las libertades de los valencianos. Porque lejos de defender a los ciudadanos, lo que hacía era vigilar si utilizaban o no utilizaban el valenciano en la esfera privada. Lo que hacían era, igual que los asesores lingüísticos hacen de Gestapo lingüística en las escuelas, querer una Gestapo lingüística en la sociedad valenciana. Eso no es libertad, *consellera*. (*Aplaudiments*)

Subvencionan a medios digitales con dominio .cat, y le estoy poniendo ejemplos recientes. Así que no se me haga la ofendida, porque tienen muchísima mochila detrás, que lo que estoy intentando es que usted se responsabilice y que nos diga si va a seguir el mismo camino o no va a seguir el mismo camino. Sabemos la respuesta, tampoco se preocupe mucho.

Y luego dice que defienden al profesorado, yo me quiero detener en este asunto. Esta misma semana, UGT -UGT, que no es sospechoso de ser del Partido Popular- ha dicho que «no se puede imponer a toque de pito». Oiga, esto no nos lo ha contado. «No se puede imponer a toque de pito».

Ustedes dicen defender al profesorado, ¿ustedes, de verdad? ¿Que no les han dolido prendas de ponerles a trabajar de bibliotecarios, de administrativos, de enfermeras escolares? ¿Que les han hecho asumir toda responsabilidad sanitaria de los centros educativos? Ustedes, que ahora que se

está tramitando el decreto de convivencia, les han pedido que ese decreto emane de la ley de autoridad del profesorado y les han dicho que no, que les han negado la autoridad a los profesores. No me hable de respeto a los profesores, porque ustedes han demostrado que no se lo tienen, *consellera*, (*aplaudiments*) que no se lo tienen.

Y, luego, mi compañero Rubén Ibáñez, que es muy eficiente, mientras usted nos daba los datos de ejecución presupuestaria, se ha metido en la página de la Intervención General..., porque ustedes, los asesores, los datos que se los dan, ¿de *El Jueves*? ¿De *El Mundo Today*? Porque en la página de la Intervención General, los datos del Edificant..., en el 2018, ustedes ejecutaron en primaria 3,8 millones, en secundaria 282.000 euros; en el 2019, 22 millones en primaria y en secundaria 2 millones; en el 2020, 37 millones en primaria y en secundaria 6 millones; y en el 2021, 75 millones en primaria y en secundaria 23 millones. En total, 170 millones de euros, ¿y usted nos habla de 300? (*Veus. Aplaudiments*) ¿Usted nos habla de 300? No, *consellera*, no; usted es *consellera* de educación y nos tiene que dar cifras oficiales. Esto es una auténtica vergüenza. Usted no puede bailar los datos de esta forma y engañar a los valencianos y a los alcaldes con la construcción de centros educativos de la forma que lo están haciendo.

Y nosotros, lo siento mucho, pero aquí sí que le podemos dar lecciones de construcción de centros educativos, más de 630 colegios. (*Rialles. Aplaudiments*) Los suyos, de los que tanto presumen, ¿dónde están? Mucha cifra, mucho dato, mucha verborrea, pero no vemos los colegios. A mí sí que me da risa ver el ridículo que hacen, que no tienen ni cifras oficiales que dar.

Y voy terminando, el inicio de curso escolar. Ha sacado pecho, que yo no daba crédito, sobre el proceso de admisión de primaria, «lo hemos hecho telemático». Lo hacen telemático para que no haya errores y plagado de errores, un auténtico desastre. ¿Va a asumir esa responsabilidad?

Y en secundaria ya se lo han dicho, *consellera*, hacen falta los currículos, no se puede organizar el próximo curso escolar. Y se han cargado algo sagrado, la música de esta tierra. Somos tierras de músicos y de música, y ustedes se han cargado esa asignatura. Está a tiempo, recapacite.

Y termino. El inicio de curso va a ser un desastre como no coja las riendas de la *conselleria* a tiempo, como no se quite el traje del autobombo y la autocomplacencia, *consellera*. Tiene muchísimo trabajo por delante y la veo muy pero que muy perdida. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

I amb la rèplica de l'honorable consellera, Raquel Tamarit, finalitzarem..., rèplica conjunta. Amb la rèplica, ara sí amb temps limitat, finalitzarem esta extensa jornada de Ple de Corts, i continuarem demà a les deu del matí.

Quan vosté vullga, consellera.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Crec recordar que l'última vegada que consultaren vostés les dades de la intervenció van dir que havíem retallat 6.000 professors, i era fals.

No vull deixar-me un tema que han comentat (*veus*) uns quants de vostés...

El senyor president:

Senyoria...

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

...i que...

El senyor president:

No interrompem, per favor. (*Veus*)

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Està cansat, veritat? Pot eixir, no és necessari que estiga ací. (*Veus. Aplaudiments*) Jo als meus alumnes, quan note que estan cansadets, els deixe, i aixina s'espavilen. (*Rialles. Veus*) Estem...

El senyor president:

Senyories, per favor. (*Veus*) Senyories. (*Veus*) No, a vosté l'han deixat fer la intervenció amb totes les garanties de silenci. (*Veus*) Senyories... Un segon, consellera. (*Veus*) Senyories, vosté...

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

President, quan vosté em diga seguiré. M'agradaria contestar-los, perquè han fet alguna cosa interessant i sí que voldria...

El senyor president:

Senyories, demane silenci. Ens queden estos cinc minuts.

Disculpe la interrupció. Demane que no s'interrompa a la consellera. (*Veus*) Per favor, senyoria. (*Veus*) Demanem silenci. (*Veus*) Demanem silenci.

Disculpe, pot vosté continuar, consellera.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Crec que ja els he parlat de les sentències que n'hi ha, que m'ho havien preguntat. Han comentat alguna cosa d'imposar a la gent que ve d'Ucraïna el valencià. És graciós, perquè com tots els que venen d'Ucraïna parlen un castellà perfecte (*aplaudiments*), doncs venen ací i pobres xiquets nosaltres ahí, hala, valencià, cap ací, cap allà... I damunt acompanyats, acompanyant-los, integrant-los. És el que estan fent. Damunt es dona una casualitat. No sé si saben que a Ucraïna se'ls va imposar la llengua russa durant molt de temps. Per tant, eixa gent alguna cosa sap de les llengües pròpies. (*Aplaudiments*)

Han parlat vostés de l'any Fuster, i han citat totes les entitats que formen part de l'any Fuster, que són, precisament, totes les que van tindre a vore amb Fuster. Però s'han oblidat d'una que per a mi és fonamental que estiga, que és el ministeri de cultura, que estic orgullosíssima que estiga també amb nosaltres reivindicant la figura d'un dels intel·lectuals més importants del segle xx. (*Aplaudiments*)

Comenten també alguna cosa sobre l'oficina de drets lingüístics. Jo..., xe, és que no esteu fent-ho bé. Heu de fer com l'oficina de l'espanyol, que està allà en Madrid, que ha ficat la senyora Ayuso a Toni Cantó i això sí que és veritablement útil.

Deia que han comentat alguna cosa, la diputada de Ciudadanos, i ahí sí que m'agradaria contestar-te amb tot el carinyo del món, perquè és una cosa per la que m'he preocupat moltíssim, que és el tema de la música en l'ESO. A mi em preocupa, el meu home és músic. Vull dir, és una cosa que tinc una sensibilitat una miqueta més especial.

Han parlat de la llei d'educació, de la LOMLOE. (*Veus*) Una gran aposta que fem..., estic intentant contestar-li a la senyora diputada de Ciudadanos, que està atentament escoltant-me. M'agradaria que, si a vostés no els interessa, almenys em deixaren que li contestara a d'ella. (*Veus*) Una gran aposta..., va a demanar vosté el que he de fer, de veritat? M'ha dit «vaja al tema»? (*Veus*) Que *cerril*...! (*Veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor. (*Veus*) Jo ja sé que és una hora un poc tard, però demane silenci. És molt difícil que es pugui concentrar...

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

No passa res. Senyora diputada de Ciudadanos, ara mateix parlem vosté i jo, que sé que li interessa, i li ho contaré, perquè s'ha arribat fins a on s'ha arribat i quines coses tenim previstes per tal que ací, al País Valencià, que és un país de músics (*veus*) i músiques...

El senyor president:

Senyories.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

...-ui!, quina paciència-..., un país de músics i músiques es puga garantir a tot l'alumnat que puga cursar estudis de música. I, de fet, ja li anuncie que ja el curs que ve anem a posar en funcionament el batxillerat artístic en la versió de música. (*Aplaudiments*) Però després li ho conte a vosté, amb tota la tranquil·litat que vosté ha demostrat.

Per a concloure la meua intervenció, vull transmetre el màxim respecte que, com a consellera i com a valencianista, tinc cap a aquesta cambra, com a màxim espai de representació de la voluntat popular de valencianes i valencians. Un respecte que, al marge de les idees o ideologies, també tinc per tots i cadascun dels representants de les formacions democràtiques d'esta cambra.

Vullc que troben vostés en esta consellera una ferramenta útil per a solucionar els problemes que detecten o que la ciutadania els fa arribar. Com han pogut comprovar, l'equip que forma la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport està receptiu a les seues propostes. El canvi de cartera, en este sentit, no suposarà un canvi de tarannà. Espere que debatem des del respecte, la cordialitat i la voluntat de trobar punts en comú en les vinents sessions plenàries. Gràcies pel seu temps, per la seua dedicació al parlamentarisme valencià, concretament a les àrees que gestiona la meua conselleria.

I, molt especialment, gràcies a les portaveus dels grups que sostenen el Consell del Botànic per estar sempre al costat d'un projecte polític que és exemple de convivència, gestió i saber fer a tot l'estat.

Gràcies per la seua tasca, ens veiem aviat. I, torne a dir, les portes de la meua conselleria estan sempre obertes per a construir. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, els recorde que demà continuarà el ple a les deu del matí, amb el punt sext, les interpel·lacions, les tres interpel·lacions. I no abans de les onze i mitja, 11:30, n'hi hauran les votacions. A partir de les 11:30, que és previsible que pugam tindre substanciats estos tres punts.

Senyories, se suspén la sessió. (*El president colpeja amb la maceta*)

(*Se suspén la sessió a les 20 hores i 16 minuts*)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Aguirre Larrauri, José Luis
Àlvaro Cerezo, Mònica
Arques Cortés, Vicent
Bachero Traver, Belén
Barceló Chico, Ana
Barrachina Ros, Miguel
Bastidas Bono, Elena María

Bellver Casaña, Jorge
 Besalduch Besalduch, Ana
 Blanch Marín, Ernest
 Blanes León, Estefania
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Calvo Alfonso, David
 Carrasco Torres, Felipe Javier
 Castelló Cervera, Trini
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Martínez, Ana María
 Chulvi Español, José
 Criado Gonzálbez, María de los Ángeles
 Davó Bernabeu, Naiara
 Del Pozo Querol, Eduardo
 Díaz González, Elisa
 Esteve Aparicio, Carles
 Fernández García, Vicente
 Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 García Gomis, David
 García Guasp, Patricia
 García Latorre, Francisco Javier
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Gayo Madera, María Luisa
 Gil García, Paco
 Giraldo Jiménez, Yaneth
 Gómez Santos, Irene
 Gracia Calandín, Carlos
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Laguna Asensi, Carlos
 Lima Gozávez, Pilar
 Llanos Pitarch, José María
 Llopis Pascual, Fernando
 Marcos Puig, Verónica
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Fuentes, Luis
 Martínez Ortega, José Antonio
 Martínez Ramírez, Carmen
 Martínez Ruiz, Ferran

Marzà i Ibáñez, Vicent
 Massó Linares, María de los Llanos
 Mata Gómez, Manolo
 Menor Lucas, Rosa
 Merino Peña, Ruth
 Mezquita Juan, María Luisa
 Mira Rojano, Aroa
 Montaner Berbel, Michel
 Morera i Català, Enric
 Muñoz Lladró, José
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, Josep Ramon
 Oltra Jarque, Mónica
 Ortiz Vilella, Eva
 Pascual Pérez, Miguel
 Pastor Llorens, Fernando
 Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Peris Navarro, Mamen
 Pineda Cuenca, Manuel
 Pla Herrero, Jesús
 Ponce Guardiola, Juan
 Quiles Bailén, María
 Robles Galindo, Papi
 Rodríguez Armigen, Cristina
 Rovira Jover, José Antonio
 Rubio Delgado, Francisco
 Ruiz Castell, Pedro
 Salmerón Berga, Jesús
 Salvador Rubert, María José
 Sanchis Morera, Sunsi
 Sellés Quiles, Jesús
 Serna Rosell, Rebeca
 Soler Azorín, Laura
 Tena Sánchez, José Silverio
 Tormo Moratalla, Emigdio
 Torres García, Nathalie
 Turiel Mollá, Miriam
 Vega Campos, Ana
 Ventura Campos, Mercedes
 Woodward Poch, Tony
 Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions i Assessorament

Lingüístic de les Corts Valencianes

<subscripcions@corts.es>

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<<http://www.cortsvalencianes.es>>

Edita: Servei de Publicacions i Assessorament Lingüístic

de les Corts Valencianes

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones y Asesoramiento

Lingüístico de las Corts Valencianes

<subscripcions@corts.es>

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 València

Teléfono: 96 387 61 00

<<http://www.cortsvalencianes.es>>

Edita: Servicio de Publicaciones y Asesoramiento

Lingüístico de las Corts Valencianes

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983